

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**MOŽNOSTI VYUŽITÍ ZÁSAHOVÝCH A
SPECIÁLNÍCH JEDNOTEK POLICIE ČESKÉ
REPUBLIKY V KONTEXTU NOVÝCH
BEZPEČNOSTNÍCH HROZEB**

Autor práce: Jakub Ureš

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2025

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 1632/5b, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Jakub Ureš

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Možnosti využití zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky v kontextu nových bezpečnostních hrozeb

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Possibilities of Using Intervention and Special Units of the Police of the Czech Republic in the Context of New Security Threats

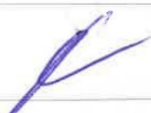
Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Datum zadání bakalářské práce: prosinec 2024

Cíl bakalářské práce:

Hlavním cílem bakalářské práce je zhodnotit možnosti využití zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky v reakci na nové bezpečnostní hrozby, posoudit jejich připravenost a účinnost postupů při řešení těchto situací. Vedlejším cílem práce je navrhnout doporučení pro zlepšení jejich činnosti v kontextu dynamicky se měnících bezpečnostních rizik.

Student: Jakub Ureš	28.12.2024 datum	podpis
Vedoucí práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.	6.1.2025 datum	podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	30.1.2025 datum	podpis
Prorektor pro studium a vnitřní záležitosti: doc. PhDr. Miroslav Sapík, Ph.D.	21.1.2025 datum	podpis
Rector: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	27.1.2025 datum	podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucího a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce JUDr. Milanovi Kocíkovi, MBA, LL.M. za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

UREŠ, J. *Možnosti využití zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky v kontextu nových bezpečnostních hrozeb: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2025. 63 s. Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Klíčová slova: Policie České republiky, zásahové jednotky, speciální jednotky, bezpečnostní hrozby, aktivní útočník, terorismus, kyberterorismus, hybridní hrozby, organizovaný zločin

Tato bakalářská práce se zabývá možnostmi využití zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky v kontextu nových bezpečnostních hrozeb. V teoretické části je popsána struktura, výcvik, taktika a vybavení těchto jednotek, včetně historického vývoje. Praktická část vychází z kvalitativního výzkumu realizovaného formou řízených rozhovorů s příslušníky a instruktory těchto jednotek. Práce se zaměřuje na čtyři hlavní typy hrozeb: útoky aktivních útočníků, terorismus, hybridní hrozby včetně kyberterorismu a organizovaný zločin. Cílem je zhodnotit úroveň připravenosti společně se schopností efektivní reakce těchto jednotek na měnící se hrozby a navrhnout opatření vedoucí ke zvýšení jejich akceschopnosti.

ABSTRACT

UREŠ, J. *Possibilities of Using Intervention and Special Units of the Police of the Czech Republic in the Context of New Security Threats: Bachelor Thesis*. České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2025. 63 pgs. Supervisor: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Key words: Police of the Czech Republic, intervention units, special units, security threats, active shooter, terrorism, cyberterrorism, hybrid threats, organized crime

This bachelor thesis focuses on the potential use of intervention and special units of the Police of the Czech Republic in the context of emerging security threats. The theoretical part describes the structure, training, tactics, and equipment of these units, including their historical development. The practical part is based on qualitative research through structured interviews with unit members and instructors. The thesis addresses four major threat categories: active shooter attacks, terrorism, hybrid threats including cyberterrorism, and organized crime. The aim is to assess the preparedness level and effectiveness of these units in responding to evolving threats and to propose measures for enhancing their operational capability.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce	11
1.1 Cíl práce	11
1.2. Metodika	12
2 Zásahové a speciálních jednotky.....	14
Speciální jednotky Policie České republiky.....	14
2.1 Historie zásahových a speciálních jednotek.....	15
3 Personální složení, struktura speciálních a zásahových jednotek	18
3.1 Zásahové jednotky	18
3.2 Specializované jednotky	20
4 Výcvik a taktika SZJ	23
5 Vybavení SZJ	25
6 Rozdělení a popis jednotlivých hrozeb	27
6.1 Útok aktivního útočníka (active shooter).....	27
6.2 Terorismus	29
6.3 Kyberterorismus a hybridní hrozby	30
6.4 Organizovaný zločin	33
7 Prvotní instrukce pro zásahové jednotky	35
8. Zásahy SZJ proti útokům	37
8.1 Vývoj a organizace zásahových a speciálních jednotek Policie ČR.....	37
8.2 Výcvik a adaptace na nové hrozby.....	37
8.3 Mezinárodní spolupráce	38
8.4 Institucionální a strategický rámec.....	40
8.5 Modelové situace	41
8.6 Doporučení pro praxi	45
9 Rozhovory	47
9.1 Analýza rozhovorů	52

10. Shrnutí a doporučení	55
11. Závěr	57
12. Seznam použité literatury.....	59
Seznam zkratek	62
Seznam tabulek a grafů	63

Úvod

Bezpečnostní situace v České republice i ve světě se v posledních desetiletích významně proměnila. Společnost čelí rostoucímu počtu nových bezpečnostních hrozeb, které se vyznačují vyšší mírou organizovanosti, nepředvídatelností a často technologickou sofistikovaností. Tradiční formy kriminality, jako jsou majetkové či násilné trestné činy, zůstávají nadále přítomny, avšak stále častěji jsou doplňovány fenomény, jako je mezinárodní terorismus, útoky tzv. aktivních útočníků, kybernetické útoky nebo organizovaný zločin s mezinárodním přesahem. V reakci na tento vývoj musí bezpečnostní složky států přizpůsobovat svou činnost nejen v oblasti organizace výcviku, ale i v oblasti taktiky, výzbroje, nasazení a koordinace zásahů.

V českém bezpečnostním systému hrají klíčovou roli zásahové a speciální jednotky Policie České republiky (PČR), jejichž úkolem je rychlá a efektivní reakce na krizové a vysoce rizikové situace. Tyto jednotky, mezi něž patří především Útvar rychlého nasazení (URNA), krajské zásahové jednotky a specializované složky pořádkové a cizinecké policie, disponují pokročilým výcvikem, moderním vybavením či specifickými taktickými postupy. Zároveň však čelí výzvám spojeným s rychle se měnícími typy hrozeb, zvýšenými nároky na spolupráci mezi složkami a potřebou kontinuálního zlepšování svých schopností.

Odborná literatura se této oblasti věnuje v omezené míře a často se zaměřuje pouze na dílčí aspekty (např. výcvik, výzbroj nebo taktiku) bez komplexního zhodnocení připravenosti těchto jednotek vůči novodobým hrozbám. Veřejně dostupné informace týkající se činnosti speciálních a zásahových jednotek jsou často omezené vzhledem k utajení mnohých aspektů jejich práce. Tato práce si proto klade za cíl přispět k hlubšímu poznání této problematiky prostřednictvím teoretické analýzy, studia odborných zdrojů týkající se zejména prostřednictvím řízených rozhovorů s příslušníky jednotek, nebo také instruktory, kteří poskytují cenný vhled do praktické stránky této činnosti.

Bakalářská práce se zaměřuje na možnosti využití zásahových a speciálních jednotek PČR v kontextu nových bezpečnostních hrozeb. Cílem je popsat a analyzovat aktuální stav těchto jednotek, jejich personální a organizační strukturu, úroveň výcviku či vybavení, a vyhodnotit připravenost jejich příslušníků na různé typy incidentů. Výsledky výzkumu mohou sloužit jako podklad pro návrh konkrétních opatření společně s doporučení směřujícími ke zvýšení efektivity a akceschopnosti těchto jednotek ve

vhodném prostředí, které se neustále mění a vyvíjí. Bezpečnostní situace v České republice i ve světě se v posledních desetiletích výrazně proměnila. Globalizace, technologický pokrok a proměny geopolitického uspořádání vytvořily nové podmínky pro vznik a šíření různorodých bezpečnostních hrozeb. Zatímco tradiční formy kriminality, jako jsou majetkové či násilné trestné činy, zůstávají nadále aktuální, nově se do popředí dostávají sofistikovanější a komplexnější hrozby, mezi které patří mezinárodní terorismus, kybernetické útoky, útoky tzv. aktivních útočníků či stále více organizovaný zločin s přeshraničním přesahem. Tyto fenomény kladou na bezpečnostní složky zcela nové nároky – nejen v oblasti reakce a zásahu, ale především v oblasti prevence, připravenosti a meziresortní spolupráce.

Zásadní roli v boji proti těmto hrozbám hrají speciální a zásahové jednotky Policie České republiky (PČR). Tyto útvary disponují vysokou mírou odbornosti, specifickým výcvikem, moderním vybavením a schopností rychle reagovat na mimořádné situace, které často ohrožují nejen jednotlivce, ale i širší veřejnost, infrastrukturu nebo samotný chod státu. Jejich činnost není však pouze represivní – stále větší důraz je kladen na preventivní opatření, včasnou detekci hrozeb a spolupráci s dalšími složkami Integrovaného záchranného systému (IZS), Armádou ČR, či zahraničními partnery.

Tato bakalářská práce se zabývá možnostmi využití zásahových a speciálních jednotek PČR v kontextu aktuálních a nově se objevujících bezpečnostních hrozeb. Cílem práce je nejen popsat současné organizační uspořádání, personální strukturu, výcvik a vybavení těchto jednotek, ale především analyzovat jejich připravenost na specifické typy incidentů, jako jsou útoky aktivních útočníků, teroristické činy nebo hybridní hrozby včetně kybernetického prostoru. Součástí práce je i kvalitativní výzkum ve formě řízených rozhovorů s příslušníky těchto jednotek, jejichž zkušenosti přinášejí cenný pohled na každodenní realitu bezpečnostní práce i na potenciální slabiny současného systému.

Výsledkem této práce by měla být nejen syntéza teoretických poznatků společně s praktickými zkušenostmi, ale i návrh konkrétních doporučení, která by mohla přispět ke zvýšení efektivity zásahových a speciálních jednotek při řešení nových bezpečnostních výzev. S ohledem na rostoucí proměnlivost bezpečnostního prostředí je klíčové, aby tyto jednotky zůstaly vysoce funkční, adaptabilní a technologicky připravené na budoucí vývoj hrozeb, které se v mnoha ohledech liší od těch, na něž byly bezpečnostní složky zvyklé v minulosti.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

1.1 Cíl práce

Hlavním cílem této bakalářské práce je komplexně zhodnotit možnosti využití zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky (PČR) v kontextu nově se objevujících bezpečnostních hrozeb, které výrazně ovlivňují současné bezpečnostní prostředí. Práce se zaměřuje na tyto dílčí cíle:

- Analyzovat úroveň připravenosti speciálních a zásahových jednotek PČR na současné bezpečnostní hrozby. V rámci tohoto cíle bude zkoumána organizační struktura, výcvikové postupy, fyzická i psychická připravenost příslušníků jednotek, a to s ohledem na aktuální trendy v oblasti vnitřní bezpečnosti. Práce se pokusí identifikovat silné stránky těchto jednotek i oblasti, kde existuje prostor pro další rozvoj.
- Posoudit efektivitu zásahů proti těmto hrozbám. Bude provedena analýza vybraných případů reálných zásahů (s anonymizací citlivých údajů), u kterých bude hodnocen způsob provedení zásahu, rychlost reakce, použitá taktika, výsledek operace. Zvláštní důraz bude kladen na zásahy proti aktivním útočníkům, případně jiným formám násilného jednání, které vyžadují okamžitou a koordinovanou reakci.
- Zjistit možnosti zlepšení výcviku, vybavení a strategie těchto jednotek. Tento dílčí cíl se soustředí na identifikaci slabých míst v přípravě jednotek na současné hrozby. Na základě informací získaných z odborné literatury, ale především z řízených rozhovorů s příslušníky těchto jednotek, bude navržena opatření směřující ke zlepšení výcvikových modulů, modernizaci technického vybavení a přizpůsobení taktických přístupů novým formám hrozeb.
- Zhodnotit schopnost těchto jednotek předcházet útokům a minimalizovat jejich dopady. Práce se bude zabývat také preventivními aspekty činnosti zásahových jednotek. Cílem je posoudit, do jaké míry jsou tyto jednotky schopny působit také v oblasti včasné detekce a eliminace hrozeb před tím, než přejdou do aktivní fáze. Dále bude hodnocena míra spolupráce s ostatními složkami IZS, Armádou ČR či mezinárodními partnery, která může hrát zásadní roli při předcházení bezpečnostním incidentům a krizovým situacím.

Celkově má práce přinést ucelený pohled na aktuální možnosti, limity a perspektivy speciálních a zásahových jednotek PČR, a to jak v rovině praktické (zásahové činnosti), tak i v oblasti strategického plánování a přípravy na budoucí vývoj bezpečnostních rizik.

1.2. Metodika

Tato bakalářská práce využívá kombinaci teoretických a empirických metod s cílem získat co nejucelenější pohled na problematiku připravenosti zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky (PČR) v kontextu nových bezpečnostních hrozeb.

Teoretická část práce je založena na analýze odborné literatury, legislativních dokumentů, interních materiálů Policie ČR (v dostupné míře) a veřejně dostupných zpráv týkajících se činnosti speciálních a zásahových jednotek. Součástí této části je také rešerše bezpečnostních hrozeb, které se v posledních letech objevují v evropském a českém prostředí, včetně například útoků tzv. „aktivních útočníků“, kybernetické kriminality mající reálný dopad na veřejnou bezpečnost, nebo sofistikovaného organizovaného zločinu s mezinárodním přesahem. Teoretická část slouží k vytvoření rámce, do něhož bude zasazena praktická analýza.

Empirická část práce využívá kvalitativní výzkumnou metodu ve formě řízených rozhovorů s příslušníky zásahových a speciálních jednotek PČR, případně instruktory včetně odborníků na policejní taktiku a výcvik. Tyto rozhovory byly vedeny podle předem připravené osnovy, která obsahovala jak otevřené otázky (např. na osobní zkušenosti, vnímání změn v bezpečnostním prostředí, hodnocení výcviku), tak uzavřené otázky zaměřené na konkrétní aspekty činnosti jednotek (např. dostupnost vybavení, frekvence výcviku, zkušenosti s určitým typem zásahu). Informace získané z rozhovorů jsou anonymizovány a zpracovány tematickou analýzou.

Dále byla v rámci empirického šetření provedena analýza vybraných případových studií zásahů, které byly medializovány nebo popisovány v odborných zdrojích. Cílem této analýzy bylo porozumět taktickým a organizačním postupům jednotek při řešení krizových situací a vyhodnotit efektivitu jejich zásahu v kontextu konkrétní hrozby.

Metodika práce je tedy postavena na kombinaci teoreticko-analytického přístupu kvalitativního výzkumu, který přináší autentický vhled do vnímání a fungování zásahových jednotek zevnitř. Tímto způsobem je možné dosáhnout hlubšího porozumění problematice, než by bylo možné pouze prostřednictvím veřejných nebo statistických dat.

Výsledky výzkumu jsou následně porovnávány s teoretickými poznatky a slouží jako východisko pro návrh konkrétních opatření a doporučení pro zefektivnění činnosti těchto jednotek v kontextu měnícího se bezpečnostního prostředí.

2 Zásahové a speciálních jednotky

Policie České republiky v rámci svého organizačního uspořádání disponuje několika typy taktických jednotek. Tyto jednotky lze rozdělit na základě působnosti, specializace a typu úkolů do dvou hlavních kategorií:

Zásahové jednotky Policie České republiky

Zásahové jednotky tvoří základní taktickou sílu Policie ČR na krajské úrovni. Jsou určeny k rychlému a profesionálnímu zákroku při ozbrojených incidentech, zadržení nebezpečných pachatelů nebo v krizových situacích typu aktivní střelec. Jsou řízeny krajskými ředitelstvími Policie ČR. Mezi tyto jednotky lze řadit:

- Zásahové jednotky krajských ředitelství Policie ČR (ZJ KŘP) = jedná se o taktické jednotky s působností na území kraje, které provádějí zákroky proti ozbrojeným pachatelům, násilníkům, při rukojmích, demonstracích nebo zvláště nebezpečných domovních prohlídkách a jejich výcvik je zaměřen na reálné operační scénáře, výstroj a výzbroj odpovídá vysokému stupni rizika
- Jednotky rychlého nasazení pořádkové nebo cizinecké policie = jedná se operativní policejní týmy z jiných útvarů (např. pořádková nebo cizinecká policie), které jsou nasazovány při rozsáhlých kontrolách, eskortách, pátrání po osobách nebo narušení veřejného pořádku a nejsou považovány za plnohodnotné zásahové jednotky, ale často se podílejí na podporu taktických akcí¹

Speciální jednotky Policie České republiky

Speciální jednotky jsou elitní útvary s celorepublikovou působností, přímou podřízeností Policejnímu prezidiu a vysoce specializovaným zaměřením. V oblasti protiterorismu plní úkoly ochrany ústavních činitelů, boje s organizovaným zločinem či sledování a technické podpory. Mezi tyto jednotky patří:

- Útvar rychlého nasazení (URNA) = jedná se o elitní protiteroristická jednotka Policie ČR a řeší nejrizikovější situace, kterými jsou záchrana rukojmích, terorismus, ozbrojení útočníci. Jedná se o jediný útvar PČR, který je součástí evropské sítě ATLAS.

¹ ČESKO. Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. In: Sbírka zákonů České republiky. 2008, částka 85. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>

- Útvar zvláštních činností SKPV (ÚZČ) = útvar, který zabezpečuje utajené operace, technickou podporu, odposlechy a skryté sledování osob a působí napříč republikou, často ve spolupráci s dalšími složkami
- Útvar speciálních činností SKPV (ÚSČ) = útvar, který zajišťuje ochranu ohrožených svědků, krycí doklady a konspirační prostředí a podílí se na operacích v rámci vyšetřování trestné činnosti.
- Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV (NCOZ) = specializovaný útvar proti organizovanému zločinu, kyberkriminalitě, terorismu a korupci, který působí na národní i mezinárodní úrovni, často ve spolupráci s Europol.
- Útvar pro ochranu prezidenta ČR (ÚOP) = útvar, který zabezpečuje ochranu prezidenta republiky, jeho sídla a dalších klíčových objektů
- Útvar pro ochranu ústavních činitelů a diplomatických misí (ÚOÚČ) = útvar, který zajišťuje fyzickou ochranu premiéra, předsedy parlamentu, ministrů společně s významnými státními návštěvami.
- Pyrotechnická služba Policie ČR = jedná se o útvar, který zodpovídá za detekci, analýzu a zneškodnění výbušnin, výbušných systémů a podezřelých předmětů a působí i v rámci IZS a mezinárodních operací.²

2.1 Historie zásahových a speciálních jednotek

Vznik specializovaných policejních jednotek v tehdejší Československu byl reakcí na rostoucí potřebu rychlého, koordinovaného a efektivního zásahu pro mimořádné situace, které představovaly vážné ohrožení veřejného pořádku, bezpečnosti osob nebo důležitých objektů. Takové situace zahrnovaly zejména ozbrojená přepadení, únosy rukojmích, násilné trestné činy, teroristické hrozby nebo hromadné narušení veřejného pořádku.

První formálně organizované jednotky s charakterem zásahových týmů začaly vznikat v průběhu 70. let 20. století v rámci tehdejšího Sboru národní bezpečnosti (SNB). Jednalo se o tzv. *speciální pořádkové jednotky*, jejichž hlavním úkolem bylo potlačování narušení veřejného pořádku a podpora zásahů při zvlášť nebezpečné trestné činnosti.

² ČESKO. Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. In: Sbírka zákonů České republiky. 2008, částka 85. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>

Zásadní milník představoval rok 1981, kdy byla zřízena speciální zásahová jednotka SNB, která měla za úkol plnit mimořádné operační úkoly a řešit vysoce rizikové situace. Tato jednotka byla předchůdkyní dnešního Útvaru rychlého nasazení (URNA), který byl oficiálně ustaven v roce 1991. Útvar rychlého nasazení (URNA) vznikl 1. ledna 1981 jako Útvar zvláštního určení (ÚZU) v rámci XIV. správy SNB. V průběhu 80. a 90. let několikrát změnil organizační strukturu a název, až v roce 1991 získal současné označení. Po roce 1990 se začal přetvářet v moderní protiteroristickou jednotku s důrazem na mezinárodní spolupráci. Klíčovým milníkem bylo navázání úzké spolupráce společně s britským 22. plukem SAS a dalšími elitními evropskými jednotkami. Významným krokem bylo také zapojení URNA do projektu ATLAS, který sdružuje protiteroristické jednotky EU a vznikl jako reakce na útoky z 11. září 2001.³ V návaznosti na vznik URNA byly postupně vytvářeny také zásahové jednotky při krajských ředitelstvích Policie ČR, čímž došlo k decentralizaci schopnosti reagovat na krizové situace i mimo hlavní město a bez nutnosti nasazovat centrální síly ve všech případech.⁴ Po pádu komunistického režimu v roce 1989 došlo k zásadním změnám nejen v rámci organizační struktury bezpečnostních složek, ale i v samotné filozofii policejní práce. Policie České republiky se musela přizpůsobit novým demokratickým podmínkám, změně legislativního rámce či proměně bezpečnostního prostředí. URNA byla modernizována, přičemž stále více spolupracovala se zahraničními partnery a účastnila se mezinárodních výcvikových programů.

Útvar rychlého nasazení sehrál klíčovou roli v mnoha krizových situacích a stal se elitní protiteroristickou jednotkou s vysokou mírou odbornosti a taktické připravenosti. Podle něj URNA svou profesionalitou a efektivitou přispěla nejen k ochraně obyvatelstva v České republice, ale také ke zvyšování prestiže českých bezpečnostních složek za hranicemi.⁵

Po vstupu České republiky do Severoatlantické aliance (NATO) v roce 1999 společně se vstupem do Evropské unie (EU) v roce 2004 se zvýšily nároky na interoperabilitu, standardizaci výcviku a vybavení těchto jednotek v souladu se

³ POLICIE ČR. *Útvar rychlého nasazení Policie České republiky* [online]. [cit. 2025-06-06]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/utvar-rychleho-nasazeni-policie-ceske-republiky-utvar-rychleho-nasazeni.aspx>

⁴ WEISS, Tomáš. *Role policie a armády v Evropské unii: analýza evropské a národní úrovně s využitím případové studie České republiky*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Nakladatelství Karolinum, 2014. ISBN 978-80-246-2381-8

⁵ STEHLÍK, Eduard. *URNA: 30 let policejní protiteroristické jednotky*. Mohelnice: Martin Vaňourek, 2011. ISBN 978-80-904588-2-6

zahraničními protějšky. Vývoj taktiky, výzbroje a technické vybavenosti proto od této doby reflektuje nejen domácí potřeby, ale i mezinárodní závazky a trendy v oblasti boje proti terorismu, organizovanému zločinu a dalším formám asymetrických hrozeb.⁶

Speciální a zásahové jednotky Policie ČR tak od svého vzniku prošly významným vývojem – od jednoduchých pořádkových týmů přes formace s omezenou pravomocí, až po vysoce profesionální a specializované jednotky schopné zasahovat v jakýchkoli podmínkách a proti nejnebezpečnějším pachatelům.

⁶ HOLOUBEK, Petr. *Taktika boje*. Praha: Naše vojsko, 2005. ISBN 80-206-0760-9

3 Personální složení, struktura speciálních a zásahových jednotek

Speciální a zásahové jednotky Policie České republiky (PČR) tvoří klíčový prvek ozbrojených složek státu, určený pro řešení mimořádně nebezpečných a specifických situací.

3.1 Zásahové jednotky

V rámci krajských ředitelství Policie ČR pak operují zásahové jednotky, které působí primárně v daném regionu, ale mohou být nasazeny i mimo něj v rámci tzv. posilové spolupráce mezi kraji. Zásahové jednotky jsou organizačně začleněny pod Krajské ředitelství Policie České republiky a jejich činnost spadá pod přímou odpovědnost ředitele tohoto ředitelství nebo jím pověřeného nadřízeného. V případě potřeby může ředitel prostřednictvím náměstka policejního prezidenta pro vnější službu, případně jím určeného člena Policejního prezidia, požadovat spolupráci i od útvarů celostátní působnosti. V rámci krajských ředitelství Policie ČR pak operují zásahové jednotky, které působí primárně v daném regionu, ale mohou být nasazeny i mimo něj. Zásahové jednotky jsou organizačně začleněny pod Krajské ředitelství Policie České republiky a jejich činnost spadá pod přímou odpovědnost ředitele tohoto ředitelství nebo jím pověřeného nadřízeného. V případě potřeby může ředitel prostřednictvím náměstka policejního prezidenta pro vnější službu, případně jím určeného člena Policejního prezidia, požadovat spolupráci i od útvarů s celostátní působností.

Velitel zásahové jednotky má během zákroku pod jednotným velením pravomoc požadovat spolupráci od ostatních složek spadajících pod příslušné krajské ředitelství, na jehož území zásah probíhá. Jednotky, od nichž je součinnost vyžádána, jsou povinny ji poskytnout v plném rozsahu.

Zásahová jednotka je tvořena několika klíčovými pozicemi a odborníky, mezi které patří:

- velitel jednotky,
- jeho zástupce,
- instruktoři a metodik pro odbornou přípravu a výcvik,
- směnoví velitelé,
- psychologové,

- pyrotechnici,
- potápěči,
- specialisté na specifické úkoly,
- a další systemizovaní policisté a odborní zaměstnanci.

Pro zajištění trvalé připravenosti zásahových jednotek je služba organizována tak, aby byla jednotka kdykoli schopna okamžitého zásahu. Konkrétní režim služby, její rozvržení a formu akceschopnosti určuje příslušný ředitel nebo jím pověřený nadřízený.⁷ Struktura těchto jednotek se dělí na několik specializovaných sekcí. Většina jednotek zahrnuje:

- úderné (zásahové) týmy, které tvoří jádro jednotky a jsou určeny k přímému provedení zásahu,
- odstřelovače, kteří poskytují palebnou podporu nebo krytí z větších vzdáleností,
- vyjednávače, kteří se zapojují při krizových situacích, jako jsou únosy nebo zadržování rukojmích,
- technické specialisty, zabývající se například průzkumem prostor pomocí robotiky, demolicemi, zabezpečováním místa činu,
- mediky, kteří jsou připraveni zasáhnout přímo v nebezpečném prostoru poskytnout okamžitou lékařskou pomoc.

Každá jednotka má vlastní velitelskou strukturu, logistické zajištění a technické zázemí, které umožňuje samostatný výkon operací bez závislosti na jiných složkách. Personální výběr do těchto jednotek je extrémně náročný a zahrnuje fyzické testy, psychologické posouzení, zdravotní prohlídky, testy odolnosti vůči stresu a náročný výcvikový program. Uchazeči musí prokázat vysokou míru fyzické výdrže, rozhodnosti, schopnost týmové spolupráce a schopnost reagovat ve vysoce stresových situacích. Tento přístup zajišťuje, že do jednotek jsou zařazováni pouze nejlépe připravení příslušníci Policie ČR.⁸ Kromě fyzické a psychické připravenosti se klade důraz i na odbornou způsobilost a kontinuální vzdělávání v oblasti taktiky, střelby, krizové komunikace či legislativních změn. Pravidelná cvičení v reálných podmínkách, jsou klíčová pro udržení vysoké operační připravenosti.⁹

⁷ BOŠKO, Radovan. *Vztah policistů vybraných Zásahových jednotek Policie ČR k sebeobranným systémům a bojovým uměním* [diplomová práce]. Brno: Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií, Katedra gymnastiky a úpolů, 2014. Vedoucí práce doc. PhDr. Bc. Zdenko Reguli, Ph.D

⁸ BASL, Jiří a PILAŘ, Aleš. *Elitní komanda zblízka*. Praha: Euromedia Group – Knižní klub, 2013. ISBN 978-80-242-4143-2

⁹ HOLOUBEK, Petr. *Taktika boje*. Praha: Naše vojsko, 2005. ISBN 80-206-0760-9

3.2 Specializované jednotky

Specializované jednotky Policie České republiky představují útvary s celostátní působností a vysoce odborným zaměřením. Jsou určeny k plnění nejkomplexnějších, nejrizikovějších úkolů v oblasti proti-teroristických operací, organizovaného zločinu, technické a operativní podpory, kybernetické kriminality, ochrany ústavních činitelů a dalších specifických bezpečnostních aktivit.¹⁰ Tyto jednotky spadají pod Policejní prezidium České republiky, případně pod Službu kriminální policie a vyšetřování (SKPV). Disponují vlastní strukturou, personálním zajištěním a logistickou soběstačností a často spolupracují s ostatními složkami IZS i se zahraničními bezpečnostními partnery (např. Europol, Interpol, ATLAS Network).¹¹

Specializovaná jednotka je tvořena týmem odborníků, jejichž výběr, výcvik i systém zařazení odpovídají úzkému zaměření daného útvaru. Mezi klíčové pozice ve specializovaných útvarech patří zejména: ředitel, operativci, vyšetřovatelé SKPV, odborníci na techniku, vyjednavací, pyrotechnici, psychologové, IT specialisté apod. Důraz je kladen na dostupnost, odbornost a provázanost jednotlivých složek v rámci vnitřní struktury jednotky. Tyto útvary nejsou postaveny pouze na silovém nasazení, ale primárně na kombinaci inteligentního vyšetřování, technické podpory a rychlého zásahu, často ve spojení s justicí, státním zastupitelstvím a zahraničními partnery. Specializované jednotky jsou interně rozděleny do několika sekcí nebo odborů podle zaměření či charakteru činností, což umožňuje efektivní koordinaci a vysokou specializaci. Hlavní sekce a jejich role jsou:

- Operativní sekce – provádí terénní zásahy, zatýkání a zpravodajské úkony.
- Analyticko-informační sekce – zpracovává a vyhodnocuje informace o trestné činnosti.
- Technická sekce – zajišťuje odposlechy, sledování a šifrovanou komunikaci.
- Podpůrné logistické oddělení – stará se o materiální zázemí, výcvik, zbrojní správu a dopravu.

¹⁰ ČESKO. Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. In: Sbírka zákonů České republiky. 2008. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>

¹¹ POLICIE ČR. Útvar rychlého nasazení [online]. [cit. 2025-06-06]. Dostupné z <https://policie.gov.cz/clanek/utvar-rychleho-nasazeni-policie-ceske-republiky-utvar-rychleho-nasazeni.aspx>

Například Útvar rychlého nasazení (URNA) zahrnuje kromě úderných skupin i odstřelovače, vyjednavče, instruktory a zdravotníky schopné operovat v bojových podmínkách.

Podobně Národní centrála proti organizovanému zločinu (NCOZ) má ve svých řadách specialisty na finanční kriminalitu, kybernetiku, extremismus a terorismus. Toto organizační členění umožňuje efektivní a flexibilní reakci na různé bezpečnostní situace a současně zajišťuje vysokou úroveň odbornosti a připravenosti jednotlivých složek.¹²

Nejznámější celostátní jednotkou je Útvar rychlého nasazení (URNA), který působí přímo pod Policejním prezidiem ČR a má celostátní pravomoc. K přihlášení do výběrového řízení k Útvaru rychlého nasazení se mohou ucházet pouze příslušníci bezpečnostních sborů České republiky (např. Policie ČR, HZS, GIBS, BIS, AČR apod.). Uchazeč musí mít ukončené středoškolské vzdělání s maturitou, absolvovanou základní odbornou přípravu a řidičské oprávnění skupiny B. Výhodou je praxe v bezpečnostních složkách nebo vysokoškolské vzdělání. Zájemci se mohou hlásit na tři pozice:

- bojový operátor (kategorie 1A),
- bojový řidič (1B),
- IT specialista (1C).

Výběrové řízení se skládá z několika kol, jejichž cílem je důkladně prověřit fyzickou připravenost, psychickou odolnost, osobnostní předpoklady a motivaci uchazeče. Hodnotí se kognitivní schopnosti, týmová spolupráce, sebeovládání, odolnost vůči stresu i celková fyzická zdatnost. Uchazeči absolvují psychologické vyšetření, lékařskou prohlídku a podle pozice také fyzické testy. U bojových pozic navíc probíhá vícedenní zátěžový test v terénu.¹³ Závěrečným krokem je osobní pohovor před výběrovou komisí, který ověřuje motivaci, morální kvality i osobní způsobilost uchazeče. Výběrové řízení je náročné a má za cíl vybrat pouze ty nejlepší uchazeče s předpoklady pro službu v elitní protiteroristické jednotce.

¹²POLICIE ČR. *Útvar rychlého nasazení* [online]. [cit. 2025-06-06]. Dostupné z <https://policie.gov.cz/clanek/utvar-rychleho-nasazeni-policie-ceske-republiky-utvar-rychleho-nasazeni.aspx>

¹³ POLICIE ČR. *Výběr uchazečů o službu v Útvaru rychlého nasazení* [online]. Praha: Policie ČR, [cit. 2025-05-18]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/vyber-uchazecu-o-sluzbu-v-utvaru-rychleho-nasazeni.aspx>

Díky členství České republiky v Evropské unii a NATO je navíc kladen důraz na interoperabilitu těchto jednotek, tedy schopnost spolupracovat v mezinárodním prostředí, kde jednotky často působí společně v rámci mezinárodních misí či výcvikových projektů. To zahrnuje nejen sladění taktických postupů, standardních operačních procedur společně s komunikačními systémy, ale také schopnost jednotek reagovat v rámci společného velení a v součinnosti se zahraničními partnery. Zásahové a speciální jednotky Policie České republiky se tak pravidelně účastní mezinárodních cvičení, jako jsou například cvičení v rámci sítě ATLAS, která sdružuje protiteroristické policejní jednotky členských států EU. Důraz je kladen také na sdílení zkušeností, výměnu poznatků a spolupráci při plánování a realizaci specifických bezpečnostních operací. Interoperabilita rovněž umožňuje rychlé nasazení českých jednotek v zahraničí a současně přijetí pomoci od spojenců v případě krizové situace na území České republiky.¹⁴ V následující tabulce jsou přehledně zobrazeny jednotlivá kritéria zásahových a speciálních jednotek:

Tabulka 1: Kritéria zásahových a speciálních jednotek¹⁵

Kritérium	Zásahové jednotky	Speciální jednotky
Působnost	Krajská / regionální	Celorepubliková
Podřízenost	Krajské ředitelství Policie ČR	Policejní prezidium ČR
Hlavní úkoly	Zadržení nebezpečných pachatelů, AMOK situace	Proti-terorismus, ochrana VIP, organizovaný zločin, technická podpora
Příklady	ZJ KŘP, odstřelovači regionálních ZJ	URNA, ÚZČ, ÚSČ, NCOZ, (ÚOP, ÚOÚČ)

¹⁴ WEISS, Tomáš. *Role policie a armády v Evropské unii: analýza evropské a národní úrovně s využitím případové studie České republiky*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Nakladatelství Karolinum, 2014. ISBN 978-80-246-2381

¹⁵ :Vlastní zpracování

4 Výcvik a taktika SZJ

Výcvik příslušníků SZJ je kontinuální a zahrnuje taktické, střelecké, fyzické, psychologické aspekty. Klíčový je důraz na modelové situace a trénink v reálném prostředí. Velkou roli hraje i spolupráce se zahraničními partnery. Výcvik příslušníků zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky (SZJ) je komplexní a neustále se vyvíjející proces, zaměřený na přípravu na široké spektrum krizových situací. Zahrnuje nejen fyzickou a střeleckou přípravu, ale také taktické a psychologické aspekty, které jsou klíčové pro efektivní zvládnutí různorodých hrozeb.

Takticko-speciální příprava je zaměřena na zvládnutí zákroků v různých prostředích, jako jsou budovy, dopravní prostředky či otevřené prostory. Příslušníci nacvičují postupy při záchraně rukojmích, zadržení ozbrojených pachatelů nebo likvidaci aktivního útočníka. Důraz je kladen na flexibilitu a schopnost adaptace na specifické podmínky každé situace.¹⁶ Kriminalistická taktika klade důraz na promyšlené plánování zásahu, zajištění místa činu a efektivní řízení policejní akce, což je v souladu s požadavky na činnost speciálních jednotek Policie ČR při vysoce rizikových operacích.¹⁷

Střelecká příprava je nedílnou součástí výcviku, kde příslušníci pravidelně trénují s různými typy zbraní, včetně krátkých a dlouhých palných zbraní. Trénink zahrnuje střelbu za různých světelných podmínek a na různé vzdálenosti, s důrazem na přesnost společně s rychlostí reakce.

Fyzická a psychologická příprava zahrnuje nejen zvyšování fyzické kondice, ale také rozvoj odolnosti vůči stresu a schopnosti rozhodovat se pod tlakem. Příslušníci absolvují náročné tréninky, které simulují reálné krizové situace, aby byli připraveni na jakoukoli eventualitu.¹⁸

Spolupráce se zahraničními partnery je klíčová pro zajištění interoperability. Příslušníci SZJ se účastní mezinárodních cvičení a projektů, které jim umožňují získat cenné zkušenosti a zlepšit koordinaci s jednotkami z jiných zemí.

¹⁶ POLICIE ČR. *Struktura, výcvik a příprava* [online]. [cit. 18. 5. 2025]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/clanek/struktura-vycvik-a-priprava.aspx>

¹⁷ NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky*. Praha: Abook, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9.

¹⁸ POLICIE ČR. *Výběr uchazečů o službu v Útvaru rychlého nasazení* [online]. Praha: Policie ČR, [cit. 2025-05-18]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/vyber-uchazecu-o-sluzbu-v-utvaru-rychleho-nasazeni.aspx>

Celkově je výcvik SZJ navržen tak, aby příslušníci byli schopni efektivně reagovat na široké spektrum hrozeb, a to jak na národní, tak i mezinárodní úrovni. Důraz na komplexní přípravu a neustálé zlepšování schopností zajišťuje vysokou úroveň profesionality a připravenosti těchto jednotek. To zahrnuje např. postupy při záchraně rukojmích, zadržení ozbrojených pachatelů nebo likvidaci aktivního útočníka.¹⁹

¹⁹ HOLOUBEK, Petr. *Taktika boje*. Praha: Naše vojsko, 2005. ISBN 80-206-0760-9

5 Vybavení SZJ

Moderní a specializované technické vybavení představuje nezbytnou podmínku pro efektivní, bezpečný a úspěšný výkon činností zásahových i speciálních jednotek Policie České republiky. Tyto jednotky jsou určeny k řešení mimořádně rizikových, dynamických a často nepředvídatelných situací, mezi něž patří zadržování nebezpečných pachatelů, boj proti organizovanému zločinu a terorismu, osvobozování rukojmích, zásahy proti ozbrojeným útočníkům nebo operace v prostředí s chemickým, biologickým či jinak specifickým ohrožením. Z tohoto důvodu musí být jejich vybavení nejen vysoce odolné a spolehlivé, ale také technologicky vyspělé, univerzálně použitelné, přizpůsobené různým typům operací, terénu i povětrnostním podmínkám. Mezi klíčové položky výbavy patří:

- **Balistickou ochranu**, která zahrnuje neprůstřelné vesty s různým stupněm odolnosti, balistické přilby, ochranné štíty, taktické brýle, chrániče a oděvy odolné vůči ohni, chemickým látkám či infekčním materiálům. Tato výbava je zásadní pro minimalizaci rizika zranění či smrti při kontaktu s ozbrojeným pachatelem nebo při operacích v kontaminovaném prostředí.²⁰
- **Útočné pušky, pistole a speciální zbraně**, jako jsou brokovnice, nebo odstřelovací pušky, které se volí podle charakteru zákroku. Zbraně musí být spolehlivé, přesné a přizpůsobené k operacím v různém terénu i prostředí.
- **Prostředky nočního vidění a termovize**, které jsou klíčové při operacích ve ztížených světelných podmínkách, například při nočních zásazích nebo zakouřených prostorách.
- **Drony a termokamery**, jež umožňují zajišťovat přehled o situaci z výšky nebo na jinak nedostupných místech. Díky nim lze lokalizovat pachatele, rukojmí nebo získat výhodu při plánování zásahu bez nutnosti přímého vstupu na nebezpečné území.
- **Komunikační techniku**, včetně zabezpečených rádiových systémů a taktických headsetů, která zajišťuje nepřerušené spojení mezi členy týmu i s velitelským

²⁰ WEISS, Tomáš. *Role policie a armády v Evropské unii: analýza evropské a národní úrovně s využitím případové studie České republiky*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Nakladatelství Karolinum, 2014. ISBN 978-80-246-2381-8

stanovištěm. Koordinace a přenos informací v reálném čase jsou zásadní pro úspěch operace.²¹

V některých případech doplňují výbavu i robotická zařízení určená k dálkovému průzkumu, manipulaci s výbušninami nebo podezřelými předměty, čímž výrazně snižují riziko ztrát na životech. Stejně tak jsou součástí technického arzenálu speciální taktické vozidla vybavená pancéřováním, hydraulickými rampami, kamerovými systémy, které umožňují bezpečný převoz jednotek a rychlý vstup do objektů. Některé týmy využívají mobilní balistické kryty zvyšující ochranu při pohybu v otevřeném prostoru.

Technické zázemí těchto jednotek je pravidelně modernizováno, aby odpovídalo nejnovějším technologickým trendům a zároveň zajišťovalo maximální kompatibilitu partnerských bezpečnostních složek – a to nejen na národní, ale i na mezinárodní úrovni. Příkladem takové spolupráce je evropská síť ATLAS, která sdružuje elitní policejní jednotky členských států EU, podporuje jejich interoperabilitu, výměnu informací, společné výcviky. Nesmíme však zapomínat, že kromě technického vybavení je pro vysokou připravenost zásahových a speciálních jednotek stejně důležitá psychická odolnost, fyzická zdatnost a schopnost rychle a správně reagovat v krizových situacích. Tyto schopnosti jsou systematicky rozvíjeny v rámci náročného a pravidelného výcviku, simulovaných scénářů a testování. Pouze kombinace špičkové techniky, moderních technologií a profesionální přípravy umožňuje těmto jednotkám plnit své náročné úkoly s maximální efektivitou, bezpečností a profesionalitou.²²

²¹ POLICIE ČR.. *Struktura, výcvik a příprava*. [online]. [cit. 18. 5. 2025]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/clanek/struktura-vycvik-a-priprava.aspx>

²² MACURA, Emil a REPKA, Petr. *Pracovní sešit střelecké přípravy: právní normy, teorie střelby, nauka o zbraních*. Holešov: MV ČR, 2004.

6 Rozdělení a popis jednotlivých hrozeb

Zásahové a speciální jednotky Policie České republiky čelí stále komplexnějším, různorodějším hrozbám. Tyto hrozby ohrožují nejen veřejný pořádek, ale často i samotné základy bezpečnosti státu. Pro účely této práce lze klíčové bezpečnostní hrozby rozdělit do čtyř hlavních kategorií: útok aktivního útočníka, terorismus, kyberterorismus, hybridní hrozby a organizovaný zločin.

6.1 Útok aktivního útočníka (active shooter)

Pachatel násilného činu s teroristickými prvky může být jednotlivcem nebo skupinou, která představuje vážné riziko pro veřejnost. Aktivní útočníci obvykle jednájí nezávisle, bez napojení na širší organizace, přičemž jejich motivace bývá různorodá – může jít o psychické potíže, ideologické přesvědčení nebo osobní zášť. Mezi nejčastěji napadaná místa patří veřejné prostory, jako jsou školy, obchodní centra, kulturní události nebo dopravní uzly. Takové útoky mají často závažné následky, a proto je nezbytné, aby bezpečnostní složky reagovaly rychle a efektivně. Jejich hlavním úkolem je co nejrychleji útočníka zastavit a zabránit dalším obětem. Scénář aktivního útočníka zahrnuje situaci, kdy ozbrojený pachatel – často střelnou zbraní – útočí na civilisty nebo specifické cíle za úmyslem způsobit co největší škody během krátkého časového úseku. Pro tento typ útoku je typická vysoká intenzita, nepředvídatelný průběh a tlak na rychlé rozhodování, což klade vysoké nároky na připravenost a akceschopnost bezpečnostních složek.²³

Střelec bývá obecně charakterizován jako vysoce agresivní jedinec, který se ve velmi krátkém časovém horizontu dopouští závažného násilného činu – obvykle využitím střelné zbraně, případně dalších nebezpečných prostředků, jako jsou výbušná nebo nástražná zařízení. Jeho cílem bývá způsobit co největší počet obětí během krátké doby, a to často na veřejně přístupných místech, kde je přítomnost civilistů vysoká. Z této obecné charakteristiky je možné odvodit, že pojem „aktivní střelec“ je velmi blízký označení „masového vraha“. Oba typy pachatelů se vyznačují podobným jednáním – plánují nebo spontánně provádějí útok s úmyslem zabít co nejvíce lidí, přičemž obvykle neberou ohled na následky svého jednání ani na svou vlastní bezpečnost.

Rozdíly mezi nimi spočívají spíše v terminologii nebo v konkrétním kontextu. Například v bezpečnostní praxi, kde se „aktivní střelec“ používá pro označení situací, na

²³ DOSS, Kevin, SHEPHERD, Charles. Active shooter: preparing for and responding to a growing threat. Oxford, UK: Elsevier/Butterworth-Heinemann, 2015. ISBN 9780128027844.

které je třeba bezprostředně reagovat v rámci zásahu ozbrojených složek. Masový vrah pak může být pojmem širším, používaným například v kriminologii nebo forenzní psychologii. V obou případech však jde o osoby, jejichž chování představuje extrémní hrozbu pro veřejnost a vyžaduje okamžitou reakci ze strany bezpečnostních orgánů včetně zdravotnických složek.²⁴

Jako ilustraci problematiky lze uvést jednu z běžně užívaných definic masového vraha, která charakterizuje tohoto pachatele jako osobu, jež během krátké doby a na jednom místě usmrtí více než tři oběti, aniž by mezi nimi existoval přímý osobní vztah. Jedná se přitom o čin motivovaný vlastní vůlí, bez přímého ovlivnění nebo donucení ze strany jiné osoby. V této souvislosti se v bezpečnostních a kriminologických diskusích často objevuje pojem „osamělý vlk“. Tím se označuje útočník, který jedná samostatně bez přímých vazeb na žádnou teroristickou síť, přestože se někdy k jejím myšlenkám nebo cílům veřejně hlásí. Tito jednotlivci bývají vedeni osobní frustrací, ztrátou důvěry ve společenský systém nebo nesouhlasem s politickou situací, a jejich útoky bývají způsobem, jak na sebe upozornit či vyjádřit odpor vůči současnému stavu společnosti. Je však důležité nezaměňovat pojem „osamělý vlk“ s klasickým teroristou. Teroristé zpravidla procházejí výcvikem, jsou součástí širší struktury a jejich činy bývají plánovány s cílem vyvolat konkrétní efekt – často zastrašit populaci nebo dosáhnout politického cíle. Takový jedinec se může infiltrovat do běžné společnosti jako tzv. spící agent – zdánlivě nenápadná osoba, která čeká na konkrétní pokyn nebo událost, aby zahájila útok. Zatímco terorista je vykonavatelem strategie organizované skupiny, osamělý útočník jedná nezávisle, a právě tato nepředvídatelnost z něj činí mimořádně nebezpečného pachatele.²⁵

Vymezit pojem „osamělý vlk“ v souvislosti s terorismem není jednoduché, protože odborná literatura i internet nabízí více různých definic. V zásadě se však shodují na tom, že jde o jednotlivce s radikalizovanými názory, který však není přímo napojen na žádnou teroristickou organizaci ani se nepodílí na jejích operacích. Tito útočníci jednají zcela nezávisle, bez vnějšího řízení, a právě to činí jejich činy obtížně předvídatelnými. Jedním z hlavních problémů při odhalování a prevenci útoků tohoto typu je fakt, že u těchto jedinců nelze využít standardní postupy, které bývají účinné při infiltraci organizovaných skupin. Zpravodajské služby mohou v případě strukturovaných teroristických sítí

²⁴ SMOLÍK, Josef, ŠMÍD, Tomáš. Vybrané bezpečnostní hrozby a rizika 21. století. Brno: Masarykova univerzita, Mezinárodní politologický ústav, 2010. ISBN 978-80-210-5288-8.

²⁵ KOTEK, Lukáš. Měkké cíle: proč jsme pro teroristy tak atraktivní? 2016. Security Outlines [online]. [cit. 2023-03-05]. ISSN 2533-4018. Dostupné z: <http://www.securityoutlines.cz/mekke-cile-proc-jsme-pro-teroristy-tak-atraktivni/>.

pronikat do jejich prostředí, získávat informace a vyhodnocovat rizika. U „osamělých vlků“ však tato možnost odpadá – tito lidé operují samostatně, často bez sdílení svých plánů s ostatními, a jejich radikalizace i příprava útoku probíhá v utajení, pouze v jejich vlastním myšlení. Právě tato izolovanost a nečitelnost činí z „osamělých vlků“ mimořádně závažnou bezpečnostní hrozbu.²⁶

6.2 Terorismus

Terorismus představuje promyšlené a cílené použití násilí nebo jeho hrozby, které je motivováno ideologickými, náboženskými či politickými důvody. Nejedná se o snahu způsobit fyzickou újmu jednotlivcům nebo majetku, ale především o psychologický útok na celou společnost. Hlavním cílem teroristických činů je šířit strach a pocit nejistoty. Tímto způsobem se teroristé snaží ovlivnit veřejné mínění, zastrašit obyvatelstvo či vyvolat tlak na politické představitele, aby změnili svá rozhodnutí nebo směr své politiky. Někdy mají teroristické útoky také symbolický rozměr – například výběr místa činu, data nebo způsobu provedení má za cíl posílit mediální dopad a vyvolat co největší pozornost. Z dlouhodobého hlediska může být výsledkem terorismu oslabení důvěry občanů ve státní instituce, polarizace společnosti nebo vznik represivních opatření, která negativně ovlivňují svobody a práva jednotlivců. Terorismus tedy neútočí jen na konkrétní cíle, ale na samotné základy demokratického a svobodného soužití.²⁷

Pandemie covid-19, která propukla na počátku roku 2020, představovala zcela novou výzvu v oblasti krizového řízení, mezinárodní spolupráce i zajištění bezpečnosti. Zdravotnická opatření včetně lockdownů a restrikcí vedla ke snížení veřejného života, což však mělo i vedlejší důsledky v podobě společenské polarizace a nárůstu nespokojenosti části obyvatelstva. Tato situace vytvořila příznivé prostředí pro šíření dezinformací, konspiračních teorií a extremistické propagandy prostřednictvím internetu a sociálních sítí. S pandemií souvisel také významný nárůst pokusů o radikalizaci, zejména u vybraných sociálních skupin, a zvýšené úsilí teroristických organizací o nábor nových přívrženců. Redundance informací o onemocnění covid-19 a s tím spojený pokles mediální pozornosti věnované terorismu vytvořily mylný dojem, že hrozba terorismu ustoupila. Ve skutečnosti však došlo spíše k přesunu teroristických aktivit do online prostoru, kde byly sdíleny návody, instruktáže a scénáře násilných útoků a inovován

²⁶ BEŇOVÁ, Petra, BŘEŇ, Jan a ZEMAN, Tomáš. Teroristické útoky ze strany „osamělých vlků“ na měkké cíle. *Krizový management*, [online], 2017, roč. 2017, č. 1, s. 63-81. ISSN 1336-0016.

²⁷ MAREŠ, Miroslav. *Terorismus v ČR*. Brno: Centrum strategických studií, 2005. ISBN 80- 903333-8-9.

modus operandi. Zvláště významná byla i systematická online kampaň zaměřená na nábor nových členů. Pandemie rovněž vedla ke stagnaci protiteroristických opatření, protože krizové řízení a bezpečnostní složky byly zahlceny řešením aktuální pandemické situace. Toto „paralytické vakuum“ využily extremistické organizace k šíření propagandy, expanzi svých narativů, přičemž se zaměřovaly na tzv. „would-be terrorists“ – tedy jedince, kteří zatím nepáchali násilné činy, ale projevovali určitou míru sympatie směrem k teroristickým ideologiím. Nejčastějším cílem jejich propagandy se staly zranitelné skupiny obyvatelstva – mladí lidé, osoby čelící ekonomickým problémům nebo duševně nemocní. V důsledku těchto procesů bylo během pandemie zaznamenáno zvýšení výskytu nenávistných projevů, trestných činů z nenávisti (tzv. hate crimes), a to zejména na rasovém a náboženském základě.²⁸

6.3 Kyberterorismus a hybridní hrozby

Kyberterorismus spočívá v použití digitálních prostředků za účelem narušení chodu klíčových infrastruktur, například energetických sítí, dopravních systémů nebo zdravotnických zařízení. Pachatelé, často skrytí v anonymním prostředí internetu, mohou napáchat rozsáhlé škody bez fyzické přítomnosti na místě. Kyberterorismus patří mezi tzv. hybridní hrozby, které jsou kombinací tradičních a netradičních forem konfliktu. Typickým znakem je kombinace vojenských, kybernetických, dezinformačních či ekonomických prostředků. Cílem je destabilizace státu bez formálního vyhlášení války – příkladem může být situace na Ukrajině od roku 2014 nebo dezinformační kampaně během pandemie COVID-19. Jedná se o hrozby, které mohou napáchat daleko větší škody a rozpoutat kybernetické války.²⁹

Policie a její specializované složky zde často spolupracují s armádou, zpravodajskými službami a kyberbezpečnostními centry, jako je NÚKIB (Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost). Zásadní úlohu v ochraně České republiky před kyberterorismem a hybridními hrozbami plní NÚKIB. Tento úřad je hlavním garantem kybernetické bezpečnosti na národní úrovni a jeho struktura zahrnuje specializované složky, jako je Národní centrum kybernetické bezpečnosti (NCKB) a Sekce strategických agend a spolupráce (SSAS).

²⁸ VEGRICHTOVÁ, Barbora a kolektiv. *Terorismus a radikalizace v České republice: možnosti detekce rizikových osob*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2022. 280 s. ISBN 978-80-271-6710-4.

²⁹ MAREŠ, Petr. *Kyberkultura, hackeři a digitální revoluce: Informace chce být svobodná*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2022. 232 s. ISBN 978-80-271-4900-1.

Tyto útvary zajišťují komplexní činnosti v oblasti kybernetické obrany, mezi které patří především:

- provoz Vládního CERT týmu (GovCERT.CZ), který monitoruje a řeší kybernetické bezpečnostní incidenty, zejména v rámci kritické informační infrastruktury, systémů základních služeb a významných informačních systémů veřejné správy,
- prevence a ochrana před kybernetickými útoky, a to zejména prostřednictvím metodických pokynů, technických doporučení a konzultační činnosti směřující orgánům veřejné moci i soukromému sektoru,
- koordinace řešení kybernetických bezpečnostních incidentů, včetně aktivní komunikace se zasaženými subjekty a navrhování odpovídajících nápravných, preventivních opatření,
- osvětová a vzdělávací činnost, která cílí na zvyšování odborné připravenosti zaměstnanců veřejné správy i širší odborné veřejnosti, včetně pořádání specializovaných školení a kampaní,
- mezinárodní spolupráce, zejména v rámci struktur NATO, Evropské unie a dalších mezinárodních organizací působících v oblasti kybernetické bezpečnosti. Úřad se rovněž podílí na zastupování České republiky v příslušných výborech i pracovních skupinách,
- pořádání národních a účast na mezinárodních kybernetických cvičeních, jejichž cílem je ověření připravenosti státních institucí reagovat na rozsáhlé kybernetické incidenty,
- výzkum a vývoj, který přispívá k inovacím v oblasti detekce hrozeb, zabezpečení systémů a zvyšování celkové odolnosti státních i soukromých struktur vůči kybernetickým útokům,
- stanovení komunikační strategie a bezpečnostní politiky v oblasti kybernetické bezpečnosti, včetně vyhodnocování aktuálních rizik a návrhu odpovídajících opatření.

NÚKIB tak hraje klíčovou roli při vytváření odolnosti České republiky vůči stále sofistikovanějším formám kyberterorismu a hybridních hrozeb, které mají potenciál

paralyzovat chod státu i destabilizovat veřejnost prostřednictvím informačních a psychologických operací.³⁰

Hybridní hrozby nejsou zcela novým jevem. Už ve 30. letech 20. století byly využívány nacistickým Německem proti tehdejšímu Československu. Dnes se však vyznačují větší intenzitou a koordinací různých taktik, jako jsou dezinformace, kybernetické útoky, špionáž, energetická závislost nebo vlivové operace. Tyto nástroje bývají propojeny do cílených a sofistikovaných útoků proti státům i jejich institucím. Mezi hlavní projevy hybridních hrozeb patří manipulace veřejného mínění prostřednictvím médií a sociálních sítí, kybernetické útoky na klíčovou infrastrukturu, špionáž nebo podpora extremistických skupin. Tyto aktivity mohou působit dlouhodobě, často skrytě, a jsou cíleny na oslabení důvěry ve státní instituce či rozdělení společnosti. V českém prostředí se jako hlavní aktér hybridního působení dlouhodobě profiluje Ruská federace. Využívá dezinformační kampaně, vlivové operace i politické nástroje. Dalším zdrojem hrozeb je islamistický extremismus, jehož dopad je však v podmínkách České republiky nižší než v některých západoevropských zemích. Český bezpečnostní systém se začal hybridním hrozbám intenzivněji věnovat po roce 2014. Došlo ke zpracování Auditů národní bezpečnosti, vzniklo Centrum pro ochranu před hybridními hrozbami při Ministerstvu vnitra a začala se rozvíjet spolupráce s výzkumnými institucemi včetně nevládních organizací. V oblasti kybernetické bezpečnosti probíhají kroky k posílení odborných kapacit a ochrany infrastruktury. Nadále však přetrvávají nedostatky. Nízké povědomí veřejnosti, malá ochota bránit demokratické hodnoty a nedostatečné financování obranného sektoru oslabují odolnost státu. Významný problém představují také proruské vlivy na sociálních sítích a v politickém prostředí. Účinná obrana proti hybridním hrozbám spočívá nejen v institucionálních opatřeních a koordinaci bezpečnostních složek, ale také v posílení demokratické kultury a aktivní komunikaci směrem k veřejnosti. Je důležité občanům srozumitelně vysvětlovat rizika hybridních hrozeb a zdůrazňovat význam obrany demokratických hodnot a státní integrity.³¹

³⁰ NÁRODNÍ ÚŘAD PRO KYBERNETICKOU A INFORMAČNÍ BEZPEČNOST. O NÚKIB [online]. 2024 [cit. 2025-06-03]. Dostupné z: <https://www.nukib.cz>

³¹ MAREŠ, M. Hybridní hrozby v České republice a jak jim čelit. *NATOaktual.cz*. 2016. Dostupné z: https://www.natoaktual.cz/analyzy-a-komentare/hybridni-hrozby-v-ceske-republice-a-jak-jim-celit.A161020_164518_na_nazory_m02

6.4 Organizovaný zločin

Organizovaný zločin představuje v současném bezpečnostním prostředí závažnou hrozbu, která díky své struktuře a mezinárodnímu přesahu narušuje stabilitu států. Kriminální sítě operují napříč hranicemi, vytvářejí propracované vazby a strategie, čímž znesnadňují jejich odhalení a rozbití. Tyto sítě často disponují vysokou mírou profesionalizace, hierarchickou strukturou a schopností efektivně řídit nelegální činnosti, jako je obchod s drogami, zbraněmi, lidmi nebo padělky. Organizovaný zločin může pronikat do legálních struktur společnosti, narušovat chod institucí a podkopávat principy právního státu. Jeho působení může mít závažné důsledky pro fungování státu, oslabovat důvěru občanů v demokratický systém a vytvářet prostředí, ve kterém je obtížné prosazovat právo a spravedlnost. Vedle přímých kriminálních aktivit se organizovaný zločin často snaží ovlivnit i veřejný prostor, čímž se jeho dopad stává komplexnějším.³²

V českém prostředí představuje organizovaný zločin specifickou a dlouhodobou výzvu. Domácí i zahraniční skupiny se přizpůsobují proměnlivému bezpečnostnímu prostředí a dokážou efektivně reagovat na legislativní, technologické i společenské změny. Zločinecké struktury využívají sofistikované metody, diverzifikují své aktivity či pronikají do oblastí, kde je možnost vysokého zisku při relativně nízkém riziku odhalení. Zvláštní pozornost si zasluhuje propojení zločineckých skupin s legálním podnikatelským prostředím, například prostřednictvím fiktivních firem, bílých koní nebo legalizace výnosů prostřednictvím realitního trhu a finančních nástrojů. Zneužívání dotací, veřejných zakázek či daňových systémů vytváří další prostor pro ekonomickou kriminalitu. Z hlediska etnického složení lze identifikovat aktivitu několika skupin vyznačující se mezinárodním původem, přičemž některé se specializují na konkrétní typy trestné činnosti. Například vietnamské skupiny bývají spojovány s výrobou a distribucí pervitinu, zatímco ruskojazyčné struktury se často angažují v organizaci nelegální migrace nebo praní špinavých peněz.

Boj proti organizovanému zločinu vyžaduje integrovaný přístup, který zahrnuje nejen represivní, ale i preventivní nástroje. V České republice je tento přístup realizován prostřednictvím několika státních institucí v čele s Ministerstvem vnitra. Významnou úlohu hraje tvorba koncepčních dokumentů, které určují strategii a priority v oblasti vnitřní bezpečnosti. Na úrovni každodenní operativy působí v této oblasti zejména

³² VILÁŠEK, Josef a Jan FUS. *Krizové řízení v ČR na počátku 21. století*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2023. ISBN 978-80-246-5498-0.

Národní centrála proti organizovanému zločinu (NCOZ), která sdružuje odborníky pocházející z různých oblastí a disponuje moderními analytickými nástroji. Tyto složky úzce spolupracují s dalšími subjekty, jako jsou zpravodajské služby, Celní správa ČR, Finanční analytický úřad nebo Generální finanční ředitelství. Specifickou roli v oblasti potírání finančních toků hrají mechanismy zaměřené na prevenci praní špinavých peněz, včetně mezinárodních hlášení a monitoringu podezřelých transakcí.

Spolupráce na mezinárodní úrovni je v boji proti organizovanému zločinu nezbytnou podmínkou úspěchu. Zločinecké sítě působí napříč státními hranicemi, využívají mezinárodní obchod, logistické řetězce, daňové ráje a mezery v jurisdikcích. Efektivní koordinace se zahraničními partnery je proto klíčová pro úspěšné vyšetřování, stíhání pachatelů a rozkrývání složitých finančních toků. Česká republika je aktivním členem několika mezinárodních organizací, jako je Europol, Interpol nebo UNODC (Úřad OSN pro drogy a kriminalitu). Významné jsou rovněž zapojení do evropských justičních a policejních platforem, jako je Eurojust nebo Schengenský informační systém. Tyto instituce zajišťují výměnu informací, podporu při přeshraničních vyšetřováních, nebo také při koordinaci operací napříč státy.³³

³³ Ministerstvo vnitra České republiky. (2023). *Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2023*. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-situaci-v-oblasti-verejneho-poradku-a-vnitri-bezpecnosti-na-uzemi-ceske-republiky-v-roce-2023.aspx>

7 Prvotní instrukce pro zásahové jednotky

V současném bezpečnostním prostředí, které je charakterizováno rychlým vývojem technologií, globalizací a rostoucí nepředvídatelností hrozeb, čelí Policie České republiky (PČR) stále náročnějším úkolům. Zásahové a speciální jednotky, jako je např. Útvar rychlého nasazení (URNA) nebo krajské pořádkové jednotky, představují hlavní operační nástroj státu při řešení vysoce rizikových a krizových situací. Patří sem nejen teroristické útoky či aktivní střelci, ale také události spojené s extremismem, závažnou organizovanou kriminalitou, technologickými sabotážemi nebo hybridními hrozbami.

Aby tyto jednotky mohly efektivně plnit své úkoly, je nezbytné, aby prvotní zásahové postupy byly přesně definované, jednoznačné a přizpůsobené aktuálním podmínkám a typům hrozeb. Tyto instrukce musí reflektovat jak právní rámec, tak taktické a technické možnosti jednotlivých složek.³⁴ Počáteční fázi řešení incidentu s hromadným narušením veřejného pořádku je klíčové stanovení jasné taktiky zásahu, včasná a strukturovaná komunikace mezi veliteli a přímými výkonnými složkami, a také důsledná znalost právních mantinelů, včetně zásady přiměřenosti použití donucovacích prostředků.³⁵

Konkrétní prvotní instrukce pro zásahové jednotky

1. Rychlá identifikace a hodnocení situace

Cíl: Získání přehledu o hrozbě a vytvoření základního operačního obrazu situace. Zásahová jednotka musí bezprostředně po příjezdu na místo události zahájit proces situačního zpravodajství. Tento krok je klíčový pro volbu správné taktiky, minimalizaci rizik a zajištění bezpečnosti všech zúčastněných. V praxi to znamená získání, následné vyhodnocení informací od svědků, kamerových záznamů, IZS operátorů či pomocí bezpilotních prostředků (dronů). Důležité je rozlišit, zda se jedná o izolovaný incident nebo o součást koordinovaného útoku.

Instrukce: „Velitel zásahu je povinen provést rychlou situační analýzu, určit klíčové body hrozby (počet pachatelů, vyzbrojení, rukojmí, environmentální rizika) a neprodleně ji předat operačnímu štábu.“³⁶

³⁴ POLICIE ČR. *Společné cvičení zásahové jednotky a Vojenské policie*. [online] Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/spolecne-cviceni-zasahove-jednotky-a-vojenske-policie.aspx>

³⁵ ZÁMEK, David. *Hromadné narušení veřejného pořádku z pohledu Policie ČR*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. 197 s. ISBN 978-80-7380-429-9.

³⁶ POLICIE ČR. *Výcvik zásahové jednotky*. [online] Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/vycvik-zasahove-jednotky.aspx>

2. Zabezpečení prostoru a ochrana civilistů

Cíl: Minimalizace civilních ztrát a zajištění prostoru pro operaci. Ochrana životů civilního obyvatelstva je prioritou každého zásahu. Je třeba okamžitě definovat bezpečnostní perimetr, uzavřít přístupové trasy a začít organizovanou evakuaci, zejména pokud jsou přítomny zranitelné skupiny (děti, senioři, osoby se zdravotním postižením). Koordinace s hasiči, zdravotnickou záchrannou službou (ZZS), městskou policií, nebo krizovým štábem je naprosto zásadní.

Instrukce: „Zásahová jednotka vytvoří bezpečnostní perimetr a ve spolupráci se složkami IZS provede evakuaci osob, přičemž zajistí vymezení zón: nebezpečná, operační a bezpečná.“³⁷

3. Použití adekvátních taktik a prostředků

Cíl: Zásah s co nejnižšími ztrátami a maximální efektivitou. Na základě shromážděných informací volí velitel zásahu odpovídající operační přístup. Může se jednat o přímý zásah, blokádu a vyčkávání, vyjednávání nebo nasazení speciálních technologií (např. robotických prostředků, termokamer, dronů). Velký důraz je kladen na použití minimální nutné síly a právní přiměřenost zásahu.

Instrukce: „Velitel zvolí taktiku podle charakteru hrozby – využije např. dynamický vstup, krytí, zajištění objektu. Povoleno je použití speciální výzbroje a prostředků pouze v souladu se zákonem a s důrazem na ochranu životů.“³⁸

4. Koordinace a komunikace

Cíl: Plynulý přenos informací a udržení kontroly nad vývojem situace. Efektivní řízení zásahu je postaveno na rychlé a spolehlivé komunikaci mezi týmy v terénu, velitelským stanovištěm a dalšími složkami IZS. Každý člen zásahového týmu musí mít přehled jaké je situace a vědět, kdo je nadřízený velitel. Využití digitálních komunikačních systémů společně se sdílenými operačními mapami (tzv. COP – Common Operational Picture) výrazně zvyšuje efektivitu rozhodování.

Instrukce: „Zajistit zavedení jednotného komunikačního kanálu, pravidelná hlášení situace veliteli zásahu a průběžné informování operačního štábu PČR. Komunikační řetězec musí být udržen i při případném výpadku techniky (záložní prostředky).“³⁹

³⁷ ČESKO. Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, §§ 42a–42c. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1991, částka [doplnit číslo částky, pokud je známo]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-283>

³⁸ POLICIE ČR. Společné cvičení zásahové jednotky a Vojenské policie. [online] Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/spolecne-cviceni-zasahove-jednotky-a-vojenske-policie.aspx>

³⁹ POLICIE ČR, Cvičení policistů zásahové jednotky. [online] Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/cviceni-policistu-zasahove-jednotky.aspx>.

8. Zásahy SZJ proti útokům

V rámci této kapitoly jsou analyzovány konkrétní, anonymizované případy zásahů speciálních a zásahových jednotek Policie České republiky. V každém z případů je popsán typ útoku, použitá taktika jednotky a výsledek zásahu. Tyto případy slouží nejen jako doklad vysoké míry profesionality příslušníků jednotek, ale zároveň poukazují na potřebu průběžné modernizace výcviku, technického vybavení a taktických postupů.

8.1 Vývoj a organizace zásahových a speciálních jednotek Policie ČR

Útvar rychlého nasazení (URNA) představuje elitní složku Policie České republiky určenou primárně k protiteroristickým zásahům, záchraně rukojmích, neutralizaci nebezpečných pachatelů a ochraně vysoce postavených osob. Struktura útvaru zahrnuje sekce rychlého nasazení, speciálních služeb a logistickou podporu. Výcvik URNA je velmi komplexní – zahrnuje střelbu, taktiku v městské i přírodní zástavbě, zdravotnickou přípravu, práci ve výškách a pokročilé vyjednávací techniky. URNA rovněž spolupracuje s mezinárodními elitními jednotkami jako je SAS (VB), GIGN (Francie) a GSG9 (Německo).

8.2 Výcvik a adaptace na nové hrozby

Současná bezpečnostní situace klade na zásahové jednotky Policie České republiky stále vyšší nároky v oblasti přípravy na specifické a komplexní hrozby. Výcvik je proto systematicky přizpůsobován aktuálním trendům a rizikům, mezi něž patří například útoky aktivních střelců, zneužití dronů, hybridní a kybernetické útoky nebo incidenty s chemickými či biologickými látkami. Cvičení probíhají ve věrně simulovaných podmínkách, často v reálných prostředích, kde se jednotky v praxi skutečně nasazují. Důraz je kladen jak na realistické modelové situace, tak na koordinaci mezi jednotlivými skupinami. Pravidelná školení a výcvikové akce zahrnují nejen taktické prvky a práci se zbraněmi (včetně použití ostré munice), ale také spolupráci krizových vyjednávačů a psychologickými odborníky. Tím se posiluje nejen fyzická připravenost, ale i psychická odolnost zasahujících policistů. Veškeré výcviky probíhají v lokalitách specifických z hlediska pravděpodobného nasazení jednotek a formou

modelových scénářů vedou ke zlepšení koordinace mezi jednotlivými složkami pořádkové policie.⁴⁰

Speciální kategorií výcviku je příprava na zásahy proti tzv. aktivnímu střelci. Tento výcvik probíhá převážně v opuštěných objektech, kde si jednotky osvojují taktiku vstupu do budovy, vnitřní pohyb, krytí jednotlivců i týmovou spolupráci. Velký důraz je kladen na přesnost, rychlost a bezpečnost zásahu. Procvičuje se násilné vniknutí pomocí technických prostředků, jako jsou vyrážecí sady či žebříky. Z taktického hlediska je důležité i správné použití specializovaných vozidel – zejména jejich efektivní příjezd do prostoru zásahu a rychlé, kryté vystupování jednotek. Tyto detaily mají zásadní vliv na úspěšnost zákroku a minimalizaci ztrát.⁴¹

8.3 Mezinárodní spolupráce

Policie České republiky se aktivně zapojuje do mezinárodních cvičení, během nichž sdílí zkušenosti a osvědčené taktiky se zahraničními bezpečnostními složkami, zejména z Německa, Slovenska, Rakouska a Francie. Tato spolupráce je klíčová zejména v kontextu narůstajících bezpečnostních hrozeb, které často přesahují hranice jednotlivých států a vyžadují koordinovaný přístup v rámci mezinárodního prostoru.

Jedním z typických příkladů této spolupráce je série cvičení zaměřených na zvládání incidentů s tzv. aktivními střelci (typ Amok). Cílem těchto cvičení není pouze nácvik samotného zásahu, ale i zajištění efektivní komunikace a spolupráce mezi jednotlivými složkami Integrovaného záchranného systému (IZS), tedy Policií ČR, Hasičským záchranným sborem a Zdravotnickou záchrannou službou, případně Armádou ČR. Tato cvičení často simulují reálné krizové situace, které mohou nastat například ve školách, na veřejných shromážděních nebo v nákupních centrech.

V roce 2023 proběhlo v Plzeňském kraji rozsáhlé mezinárodní cvičení, kterého se účastnily pořádkové a zásahové jednotky Policie České republiky a Spolkové republiky Německo. Týdenní cvičení se zaměřilo na taktické postupy během zásahů proti aktivním útočníkům, zajištění veřejného pořádku v krizových situacích, a také na schopnost

⁴⁰ PAVLÁT, Martin. Příprava a výcvik pořádkových jednotek Policie České republiky na mimořádné události. Kladno, 2018. Bakalářská práce. Fakulta biomedicínského inženýrství České vysoké učení technické. Vedoucí práce: Ing. Denisa Charlotte Ralbovská.

⁴¹ MALINA Michal. *Výcvik Policie České republiky vůči novým bezpečnostním hrozbám*. [Bakalářská práce]. Praha: AMBIS vysoká škola, a.s., Katedra bezpečnosti a práva, 2022. Vedoucí práce PhDr. Marek Hejduk.

mezinárodní koordinace při přeshraničních bezpečnostních incidentech. Důraz byl kladen na propojení činnosti jednotlivých složek IZS, ale i na jazykovou a komunikační připravenost mezi zahraničními jednotkami.⁴²

Cvičení typu AMOK

Cvičení typu AMOK představují jeden z pilířů preventivních a výcvikových činností Policie České republiky v oblasti připravenosti na mimořádné bezpečnostní události s vysokou mírou rizika. Tato cvičení simulují krizové situace, při nichž útočník (nebo více útočníků) zaútočí na civilní obyvatelstvo bez zjevného motivu nebo s cílem způsobit co největší počet obětí. V roce 2023 zorganizovala Policie ČR celkem 140 cvičení typu AMOK, která se uskutečnila na různých typech veřejně přístupných objektů, včetně školských zařízení, zdravotnických zařízení, kulturních domů, úřadů a dalších míst s vysokou koncentrací osob. Tato cvičení probíhají ve spolupráci s vedením daných institucí a se zapojením dalších složek IZS, aby byl simulován reálný zásah. Do výcviku jsou zapojováni policisté napříč útvary – od pořádkové policie, přes dopravní a cizineckou službu, až po kriminalisty a zásahové jednotky. Kromě zlepšování taktických schopností jednotlivých jednotek slouží tato cvičení také k posílení důvěry veřejnosti v bezpečnostní složky a k ověření připravenosti pracovníků veřejných institucí, kteří mohou sehrát klíčovou roli při prvotní reakci na útok (např. pedagogové, zdravotníci, pracovníci recepcí apod.).⁴³

Významným příkladem mezinárodní spolupráce bylo taktické cvičení AMOK 2024, které se uskutečnilo v září na půdě Západočeské univerzity v Plzni. Do cvičení se zapojili příslušníci Městské policie Plzeň, Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru a Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje. Dále se na něm podíleli i zástupci partnerských složek z Francie. Účelem cvičení bylo prověřit vzájemnou kooperaci mezi jednotlivými jednotkami, nastavení komunikačních toků a reálné

⁴² MĚSTSKÁ POLICIE PLZEŇ. Strážníci Městské policie Plzeň se zúčastnili taktického cvičení AMOK. [online]. 2024 [cit. 2025-06-06]. Dostupné z: <https://mpplzen.cz/aktuality/straznici-mestske-police-plzen-se-zucastnili-taktickeho-cviceni-amok/>

⁴³ POLICIE ČR. AMOK [online]. 2024 [cit. 2025-06-06]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/amok.aspx>

provedení zásahu proti aktivnímu střelci v univerzitním prostředí, které simuluje složité podmínky s vysokým počtem osob ohrožených na životě.⁴⁴

8.4 Institucionální a strategický rámec

Česká republika čelí rostoucím výzvám v oblasti hybridních a kybernetických hrozeb, dezinformací a extremismu. V reakci na tyto výzvy byly zřízeny specializované instituce, které hrají klíčovou roli v ochraně vnitřní bezpečnosti státu. Mezi tyto instituce patří Centrum proti terorismu a hybridním hrozbám (CHH) a Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost (NÚKIB).

- **Centrum proti terorismu a hybridním hrozbám (CTHH)** – Centrum proti hybridním hrozbám (CHH), původně známé jako Centrum proti terorismu, hybridním hrozbám (CTHH), bylo zřízeno k 1. lednu 2017 na základě doporučení Auditů národní bezpečnosti a v souladu s Bezpečnostní strategií České republiky z roku 2015. Od 1. července 2022 se centrum zaměřuje výhradně na problematiku hybridních hrozeb ve vnitřní bezpečnosti.⁴⁵ CHH funguje jako odborné analytické a koncepční pracoviště pod Ministerstvem vnitra České republiky. Jeho hlavním úkolem je monitorování hrozeb spojených s vnitřní bezpečností státu, jako jsou dezinformační kampaně, vlivové operace cizí moci, extremismus a další formy radikalizace. Na základě vyhodnocení těchto hrozeb centrum navrhuje legislativní a preventivní opatření a šíří odborné informace směrem k laické i odborné veřejnosti.⁴⁶
- **Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost (NÚKIB)** – Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost (NÚKIB) je ústředním orgánem státní správy pro oblast kybernetické bezpečnosti, ochrany utajovaných informací v oblasti informačních a komunikačních systémů a kryptografické ochrany. Úřad byl zřízen k 1. srpnu 2017 a sídlí v Brně. V roce 2024 NÚKIB vedl mezirezortní pracovní skupinu zaměřenou na ochranu kritické infrastruktury před kybernetickými útoky. Tato skupina se zabývala identifikací klíčových rizik,

⁴⁴ POLICIE ČR. *Mezinárodní cvičení pořádkových a zásahových jednotek* [online]. 2023 [cit. 2025-06-06]. Dostupné z: <https://www.policie.gov.cz/clanek/mezinarodni-cviceni-poradkovych-a-zasahovych-jednotek.aspx>

⁴⁵ POLICIE ČR. *Terorismus a organizovaný zločin* [online]. [cit. 2025-06-06]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/zverejnene-informace-2024-terorismus-a-organizovany-zlocin.aspx>

⁴⁶ Ministerstvo vnitra České republiky. (2025). *FAQ – Centrum proti hybridním hrozbám*. <https://mv.gov.cz/chh/clanek/specialni-dokumenty-faq.aspx>

návrhem opatření pro zvýšení odolnosti a koordinací mezi jednotlivými subjekty odpovědnými za bezpečnost kritické infrastruktury.⁴⁷

8.5 Modelové situace

V následující části jsou uvedeny vybrané modelové situace, které ilustrují reálné nebo simulované zásahy bezpečnostních složek České republiky. Tyto příklady ukazují nejen připravenost a profesionalitu zásahových jednotek, ale také schopnost operativně reagovat na různé typy bezpečnostních hrozeb — od ozbrojených útoků, přes extremistické demonstrace, až po taktické nácviky proti aktivním střelcům. Cílem je poukázat na význam pravidelného výcviku, meziresortní koordinace a adaptace na nové formy rizik v měnícím se bezpečnostním prostředí.

Příklad 1: Zásah proti ozbrojenému útočníkovi v budově veřejné instituce

Při simulovaném útoku ozbrojeného pachatele během taktického cvičení na Univerzitě Hradec Králové byla využita taktika tichého přiblížení, infiltrace objektu pomocí zajištěného vstupu a následná neutralizace pachatele za použití neletálního prostředku. Celý zásah proběhl bez ztrát na životech a posloužil jako modelový příklad efektivy a profesionality jednotky. Výcvik byl zároveň zaměřen na koordinaci mezi jednotlivými složkami integrovaného záchranného systému.⁴⁸

Příklad 2: Zásah během extremistické demonstrace v městském centru

Při vyhrocené demonstraci na Malostranském náměstí v Praze došlo k násilným střetům mezi skupinami účastníků. Do akce byla povolána Speciální pořádková jednotka, která musela zakročit proti agresivním demonstrantům. Incident poukázal na rostoucí hrozbu využívání bezpilotních prostředků (dronů) radikalizovanými skupinami. Policie následně přehodnotila taktické přístupy a zavedla opatření k lepší detekci a eliminaci těchto prostředků při podobných akcích.⁴⁹

⁴⁷ NÁRODNÍ ÚŘAD PRO KYBERNETICKOU A INFORMAČNÍ BEZPEČNOST. Úvodní stránka. [online]. 2025. Dostupné z: https://nukib.gov.cz/cs/uvodni-stranka-1/?utm_source

⁴⁸ POLICIE ČR. Cvičení: Zásah proti ozbrojenému pachateli [online]. 2023. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/cviceni-zasah-proti-ozbrojenemu-pachateli.aspx>

⁴⁹ TÝDENÍK POLICIE. Na demonstraci na Malostranském náměstí musela zasahovat Speciální pořádková jednotka [online]. 2024. Dostupné z: <https://tydenikpolicie.cz/na-demonstraci-na-malostranskem-namesti-musela-zasahovat-specialni-poradkova-jednotka>

Příklad 3: Návuk zásahu proti aktivnímu střelci s využitím opuštěných budov

Zásahové jednotky Policie ČR pravidelně trénují zásahy proti tzv. aktivnímu střelci, tedy útočníkovi, který se nachází v uzavřeném prostoru a bez varování útočí na civilní osoby. Výcvik probíhá v opuštěných budovách, kde se simulují reálné podmínky včetně použití výbušných prostředků, žebříků a krytí. Klíčovým prvkem je rychlost zásahu, efektivní komunikace družstva a bezpečný pohyb uvnitř objektu.⁵⁰

Studie 1: Konceptualizace odolnosti ozbrojených sil vůči hybridnímu působení

V rámci výzkumného projektu „Odolnost ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů vůči hybridním hrozbám“ (VJ01010122), financovaného Ministerstvem vnitra České republiky, vznikla v roce 2021 studie autorů Venduly Divišové, Libora Franka, Jana Hanzelky, Antonína Novotného a Jana Břeně. Jejím cílem bylo přispět k hlubšímu pochopení konceptu odolnosti ozbrojených sil, a to zejména ve vztahu k působení hybridních hrozeb, jejichž charakter se vymyká tradičním vojenským či bezpečnostním kategoriím. Autoři se ve své práci zaměřili především na tzv. „měkkou odolnost“, tedy na psychologické, institucionální, sociální a národní aspekty schopnosti armády čelit rušivým a nepřímým formám nepřátelského působení. V odborné literatuře byla tato oblast dosud značně opomíjena, a to i přesto, že moderní hybridní hrozby se zaměřují právě na oslabení morálky, důvěry a loajality uvnitř bezpečnostních a obranných struktur. Studie upozorňuje, že hybridní působení cílí na vnímání a rozhodování příslušníků ozbrojených sil, přičemž využívá prostředků jako jsou dezinformační kampaně, kybernetické útoky nebo manipulativní narativy. Ozbrojené síly se tak stávají terčem aktivit, které mohou narušit jejich schopnost reagovat, zachovat si soudržnost, efektivně plnit své hlavní poslání – obranu státu. Z hlediska metodiky autoři provedli analyticko-teoretickou práci, jejímž výstupem bylo rozčlenění měkké odolnosti do čtyř dimenzí. Psychologická odolnost zahrnuje schopnost jednotlivce vyrovnat se se stresem, nejistotou a manipulací, a zahrnuje také kognitivní odolnost vůči dezinformacím. Institucionální odolnost se vztahuje k organizační stabilitě, schopnosti adaptace, důvěryhodnosti armády jako instituce. Sociální odolnost se opírá o mezilidské vztahy, týmovou spolupráci a soudržnost uvnitř vojenských jednotek. Národní odolnost pak vyjadřuje vztah mezi jednotlivcem, armádou a státem – důvěru ve vedení a identitu společně s loajalitu vůči demokratickým institucím.

⁵⁰ PAVLÁT P. (2018). Zásahové činnosti pořádkových jednotek Policie ČR. Praha: Policejní akademie ČR. ISBN 978-80-7251-475-7.

Za klíčový přínos studie lze považovat formulaci pracovní definice odolnosti ozbrojených sil vůči hybridnímu působení, která zní: „Odolnost ozbrojených sil vůči hybridnímu působení je schopnost armády naplňovat své základní poslání, kterou umožňují fyzické a morální složky bojové síly, a neustále se transformovat, přizpůsobovat vnějšímu nepřátelskému vlivu zaměřenému na vnímání a rozhodování jejích členů a vedení.“ Studie zároveň zdůrazňuje, že odolnost není pouze otázkou jednotlivce nebo jednotky, ale že musí být chápána jako výsledek souhry více úrovní – od psychologické připravenosti jednotlivce, přes institucionální nastavení ozbrojených sil až po jejich propojení se společností a politickým systémem. K posílení odolnosti je proto nezbytné uvažovat o systémových změnách, které zahrnují nejen technická opatření, ale především rozvoj kritického myšlení, odolnosti vůči manipulaci a důvěry uvnitř i navenek armády. Závěry této studie jsou dnes považovány za jeden z teoretických pilířů pro další empirický výzkum i praktická opatření zaměřená na zvyšování odolnosti českých ozbrojených sil. Významným výstupem je také doporučení, aby do vojenského vzdělávání a výcviku byly systematicky integrovány prvky zaměřené na rozvoj psychologické odolnosti, kognitivní připravenosti a společenské soudržnosti, což je považováno za nezbytný předpoklad schopnosti efektivně čelit současným i budoucím hybridním hrozbám.⁵¹

Studie 2 : Vývoj a vybavení speciálních jednotek Policie ČR pro ochranu měkkých cílů

V současném bezpečnostním prostředí čelí Policie České republiky novým a stále sofistikovanějším hrozbám, které se týkají zejména tzv. měkkých cílů (soft targets), jako jsou veřejné demonstrace, extremistické akce či sportovní události. Tyto situace vyžadují speciální přístup a vybavení zásahových jednotek, které musí být schopné rychle reagovat a efektivně zasahovat s ohledem na bezpečnost jak samotných příslušníků, tak civilistů. Studie zdůrazňuje důležitost modernizace technického vybavení speciálních jednotek Policie ČR. Autoři představují koncept multifunkčního speciálního vozidla, které by mělo sloužit k zásahům proti různým typům nepokojů včetně demonstrantů a extrémistů. Tento návrh vychází ze sběru informací o nejmodernějších prostředcích, které se často používají v zahraničí, které jsou adaptovány pro specifické potřeby českých bezpečnostních složek. Vozidlo je navrženo tak, aby bylo flexibilní, mobilní a vybavené moderní technologií

⁵¹ DIVIŠOVÁ, Vendula, Libor FRANK, Jan HANZELKA, Antonín NOVOTNÝ a Jan BŘEŇ. „Celek je větší než součet jeho částí“: Konceptualizace odolnosti ozbrojených sil vůči hybridnímu působení. *Obrana a strategie*. 2021, roč. 21, č. 2, s. 3–20. ISSN 1214-6463. Dostupné z: <https://doi.org/10.3849/1802-7199.21.2021.02.003-020>

umožňující rychlou reakci a zároveň zvýšenou ochranu zásahových jednotek. Autoři rovněž upozorňují na potřebu komplexního přístupu k ochraně měkkých cílů, který zahrnuje nejen fyzické zabezpečení, ale i preventivní strategie, včasnou detekci a analýzu rizik. Uvádějí také příklady zahraniční praxe, kde jsou podobná vozidla využívána pro transport, komunikaci i aktivní potlačování hrozeb při různých krizových situacích. Implementace takového vybavení do praxe Policie ČR představuje významný krok ke zvýšení efektivity zásahů v reálných krizových situacích, čímž se zvyšuje i celková bezpečnost veřejnosti. Moderní vybavení rovněž přispívá ke snížení rizik pro zasahující policisty a minimalizaci vedlejších škod během zásahů. Dále napomáhá větší připravenosti na scénáře asymetrických hrozeb, které se v posledních letech stávají častějšími i v evropském kontextu.⁵²

Studie 3: Teroristické hrozby a jejich význam pro bezpečnostní politiku České republiky

Bezpečnostní situace v Evropě se v posledních dvou dekáдах dynamicky proměňuje. Terorismus představuje jednu z klíčových asymetrických hrozeb, na kterou musí reagovat nejen armáda, ale především vnitřní bezpečnostní složky, včetně zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky. Studie publikovaná Institutem Nové Evropy (*Institute of New Europe*) analyzuje aktuální teroristické hrozby v České republice a zaměřuje se na identifikaci trendů, které jsou relevantní pro tvorbu národní bezpečnostní strategie. Dr. Aleksander Olech (2020) upozorňuje, že i když Česká republika nebyla v posledních letech cílem rozsáhlého teroristického útoku, neznamená to absenci rizika. Země je součástí mezinárodních struktur, a podílí se na aktivitách v oblastech, které jsou terčem pozornosti extremistických skupin. Dále se nachází v regionu, kde se migrace, hybridní hrozby, informační války a radikalizace mladé populace stávají stále častějšími faktory ovlivňujícími vnitřní bezpečnost. Studie konstatuje, že od roku 2014 do roku 2019 došlo k výraznému zlepšení systémových opatření České republiky v oblasti prevence a reakce na terorismus. Byla posílena spolupráce mezi bezpečnostními složkami, zlepšeno školení a výcvik, ale především došlo ke zvýšení koordinace na úrovni krizového řízení. Klíčovou roli v reakci na případné incidenty by hrály zásahové a speciální jednotky Policie ČR, které musí být připraveny nejen na klasické formy teroristických útoků (např. únosy, výbuchy, útoky na

⁵² HRINKO, M., PALÍČKA, D., HÁJEK, L., & KUBICKÝ, P. *The police development and protection of soft targets*. IntechOpen, 2020, dostupné <https://doi.org/10.5772/intechopen.92072>

infrastrukturu), ale také na útoky tzv. osamělých aktérů (lone wolves), kybernetické útoky či hybridní scénáře. Současná bezpečnostní realita si podle Olecha (2020) žádá zvýšenou připravenost Policie ČR nejen po stránce takticko-operativní, ale i technické. Klíčové je rovněž zajištění rychlého sdílení informací mezi složkami Integrovaného záchranného systému a aktivní zapojení do mezinárodních preventivních aktivit. V tomto směru je doporučováno posílit analytické a zpravodajské kapacity v oblasti monitoringu radikalizace, a to i v online prostředí, kde se extremistické ideologie šíří nejrychleji. Z pohledu zásahových jednotek je důležité i zvyšování úrovně interoperability – tedy schopnosti spolupracovat napříč útvary, regiony i se zahraničními partnery. V neposlední řadě se doporučuje důsledná modernizace výzbroje, vozového parku a komunikačních systémů, které mohou v krizových situacích zásadně ovlivnit rychlost a úspěšnost zásahu.⁵³

8.6 Doporučení pro praxi

Na základě analýzy dostupných odborných zdrojů, vývoje bezpečnostní situace v Evropě i České republice a aktuálních trendů v oblasti policejních taktik, předkládám následující doporučení, která mohou přispět ke zvýšení efektivity, připravenosti či odolnosti zásahových a speciálních jednotek Policie ČR:

1. **Zavedení pokročilých tréninkových simulací** = doporučuje se intenzivnější implementace moderních tréninkových nástrojů, zejména využití virtuální reality (VR) a pokročilých simulací reálných krizových scénářů. Tyto technologie umožňují bezpečně modelovat vysoce rizikové situace, jako jsou teroristické útoky, přepadení v uzavřených prostorách nebo incidenty s aktivním střelcem. Pomáhají také zlepšovat rozhodovací schopnosti a koordinaci v reálném čase.
2. **Modernizace technického vybavení** = efektivita zásahů zásadně závisí na kvalitě technického zázemí. Pravidelná obměna a údržba vybavení, zejména komunikačních systémů, balistické ochrany, prostředků nočního vidění nebo bezpilotních systémů, zajistí vyšší bezpečnost zasahujících jednotek a přesnost jejich operací. Důraz by měl být kladen i na interoperabilitu vybavení v rámci integrovaného záchranného systému.

⁵³ OLECH, A. *Contemporary Terrorist Threats in the Czech Republic*. Institute of New Europe, 2020. Dostupné z: <https://ine.org.pl/en/contemporary-terrorist-threats-in-the-czech-republic>

3. **Posílení mezinárodní spolupráce**= zapojení do společných taktických cvičení společně s partnerskými jednotkami v zahraničí, především v rámci EU a NATO, představuje cenný přínos pro sdílení zkušeností a harmonizaci postupů. Zkušenosti z přeshraničních operací a výměna odborných poznatků zvyšují adaptabilitu jednotek na různé typy hrozeb v mezinárodním prostředí.
4. **Zaměření na psychologickou přípravu a podporu** = zásahové situace jsou extrémně náročné nejen fyzicky, ale i psychicky. Proto je nezbytné systematicky rozvíjet programy psychologické přípravy a posttraumatické péče. Školení zaměřená na zvládání stresu, krizovou komunikaci a prevenci syndromu vyhoření by měla být standardní součástí přípravy.
5. **Pravidelné hodnocení a aktualizace výcvikových programů** = dynamika bezpečnostních hrozeb vyžaduje flexibilní přístup k výcviku. Doporučuje se zavedení mechanismu pro pravidelnou revizi výcvikových osnov na základě nově získaných poznatků z reálných zásahů, incidentů doma i v zahraničí. Současně je žádoucí posílit zpětnou vazbu od samotných příslušníků a integrovat ji do tvorby nových výcvikových scénářů.

9 Rozhovory

Cílem tohoto řízeného rozhovoru je získat hlubší vhled do zkušeností, názorů či postojů příslušníků zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky. Rozhovor je strukturován do několika tematických okruhů, které se zaměřují na klíčové oblasti jejich profesionálního působení – od vnímání bezpečnostního prostředí, přes úroveň výcviku a technické vybavení, až po zkušenosti ze zásahů, spolupráci s ostatními složkami a osobní motivaci. Otázky byly formulovány tak, aby podpořily otevřenou reflexi respondentů. Tato struktura umožňuje nejen zmapování silných stránek současné praxe, ale také identifikaci oblastí, kde je prostor pro zlepšení. Získané odpovědi budou sloužit jako důležitý podklad pro vyhodnocení aktuální připravenosti těchto jednotek potřebnou pro formulaci doporučení směřujících ke zvýšení jejich efektivity a odolnosti v kontextu proměnlivého bezpečnostního prostředí. Rozhovor je veden anonymně a klade se důraz na respektování citlivosti sdílených informací a profesního charakteru výpovědí. Empirická část této práce vychází z kvalitativního výzkumu provedeného metodou řízených rozhovorů. Rozhovory byly vedeny s třemi respondenty, kteří zastupují různé úrovně a typy policejní služby v rámci zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky: příslušník krajské zásahové jednotky, instruktor Útvaru rychlého nasazení (URNA) a policejní metodik. Výzkum si kladl za cíl identifikovat silné a slabé stránky činnosti těchto jednotek v souvislosti s novými bezpečnostními hrozbami a ověřit míru připravenosti jak v rovině taktické, tak organizační a osobnostní. Rozhovory byly vedeny podle jednotné osnovy o 15 otázkách, zahrnující oblasti: vývoj bezpečnostního prostředí, výcvik, technické vybavení, zkušenosti ze zásahů, spolupráce s ostatními složkami čiosobní motivace. Dotazník obsahoval následující konkrétní otázky:

I. Obecné informace

- Kolik let působíte ve službě?
- V jakém typu jednotky působíte (např. URNA, krajská zásahová jednotka)?

II. Vnímání bezpečnostního prostředí

- Jak hodnotíte vývoj bezpečnostní situace v České republice za posledních pět let?
- Vnímáte z Vašeho pohledu nárůst či proměnu typu hrozeb?

III. Výcvik

- Jak často probíhají taktické výcviky ve Vaší jednotce?
- V čem považujete výcvik za silný, a kde naopak vnímáte prostor ke zlepšení?

- Zúčastnil jste se cvičení typu AMOK či mezinárodního výcviku?

IV. Technické vybavení

- Jak hodnotíte dostupnost technického vybavení ve Vaší jednotce?
- Které prostředky byste označil za nedostatečné či zastaralé?

V. Zkušenosti ze zásahu

- Můžete anonymně popsat zásah, který pro Vás byl nejvíce náročný?
- Byla při něm použita taktika, kterou jste předtím trénovali?

VI. Spolupráce a připravenost

- Jak hodnotíte spolupráci s ostatními složkami IZS nebo Armády ČR?
- Jsou podle Vás zásahy zpravidla dobře koordinovány?

VII. Osobní stránka a motivace

- Jak se vyrovnáváte se stresem spojeným s výkonem Vaší služby?
- Co Vás osobně motivuje v této náročné profesi pokračovat?

ROZHOVOR č. 1 – příslušník krajské zásahové jednotky (Respondent A)

1. Kolik let působíte ve službě?

„Letos je to jedenáct let. Většinu času jsem strávil u zásahové jednotky, předtím jsem byl u pořádkové policie.“

2. V jakém typu jednotky působíte?

„Působím u krajské zásahové jednotky v rámci Policie ČR.“

3. Jak hodnotíte vývoj bezpečnostní situace v ČR v posledních pěti letech?

„Rizika se stávají nepředvídatelnější, objevují se nové formy hrozeb. Hlavně osamělí útočníci a lidé radikalizovaní na internetu.“

4. Zaznamenáváte nárůst nebo změnu typu hrozeb?

„Ano, určitě. Změnilo se to – dřív jsme řešili hlavně násilnou kriminalitu a organizovaný zločin, dnes je to spíš prevence terorismu nebo rychlý zásah při útoku.“

5. Jak často probíhají taktické výcviky ve Vaší jednotce?

„Zhruba třikrát do měsíce. Plus jednou za dva měsíce větší soustředění s přespáním.“

6. V čem považujete výcvik za silný a kde vnímáte prostor ke zlepšení?

„Výcvik je praktický, nacvičujeme realistické scénáře. Slabina je někdy koordinace se zdravotníky nebo hasiči – to je potřeba víc trénovat.“

7. Zúčastnil jste se cvičení typu AMOK nebo mezinárodního výcviku?

„AMOK ano, několikrát. Mezinárodní výcvik zatím ne, ale někteří kolegové byli v Německu.“

8. Jak byste hodnotil dostupnost technického vybavení?

„Na krajské úrovni je to tak půl na půl. Máme slušné vybavení, ale některé věci – třeba pokročilejší drony nebo šifrované komunikace – chybí.“

9. Co byste označil za nedostatečné nebo zastaralé?

„Některé štíty a noční vidění. A taky výstroj – není unifikovaná napříč kraji.“

10. Můžete popsat zásah, který byl pro Vás nejnáročnější?

„Zásah proti muži, který držel v bytě své dvě děti. Hrozil, že jim ublíží. Byla tam vyjednávací linka, ale nakonec jsme museli vniknout.“

11. Byla použita taktika, kterou jste předtím trénovali?

„Ano, přesně tak. Taktika vstupu přes balkon – byla nacvičená a fungovala.“

12. Jak hodnotíte spolupráci s ostatními složkami IZS nebo AČR?

„Dobrá, ale záleží na konkrétních lidech. Když je příprava, všechno jde. Horší je improvizace bez předchozí domluvy.“

13. Jsou podle Vás zásahy dobře koordinovány?

„Většinou ano. Pokud má někdo pevně velení a přehled. Když se ale střídá velení, vzniká chaos.“

14. Jak se vyrovnáváte se stresem?

„Sportuju, a máme taky možnost mluvit s policejním psychologem. Po těžkých akcích probíhá debriefing.“

15. Co Vás motivuje v této profesi pokračovat?

„Pocit, že to má smysl. Když víte, že jste zachránili někomu život nebo pomohli předejít katastrofě, tak to prostě stojí za to.“

1. Kolik let působíte ve službě?

„V letošním roce to bude osmnáct let, z toho deset u URNA.“

2. V jakém typu jednotky působíte?

„Jsem instruktor střelecké a taktické přípravy u Útvaru rychlého nasazení.“

3. Jak hodnotíte vývoj bezpečnostní situace v ČR v posledních pěti letech?

„Situace se mění. Dřív jsme čelili spíš organizovaným skupinám, dnes jsou hrozby víc asymetrické.“

4. Zaznamenáváte změnu typu hrozeb?

„Ano, objevují se nové hrozby – útoky bez varování, s psychologickým podtextem. Třeba radikalizovaní jednotlivci.“

5. Jak často probíhají taktické výcviky?

„Každý týden, někdy i častěji. Do toho simulace, střelby, modelové situace, výcvik v terénu.“

6. V čem je výcvik silný a kde jsou rezervy?

„Síla je v realistickém scénáři, v tlaku na přesnost. Rezerva je v právní přípravě – policisté musí víc chápat důsledky každého kroku.“

7. Zúčastnil jste se cvičení typu AMOK nebo mezinárodního výcviku?

„Ano, několikrát. AMOK trénujeme pravidelně, mezinárodní spolupráce je součástí naší práce – GIGN, GSG9, SAS.“

8. Jak hodnotíte vybavení?

„Na velmi vysoké úrovni. Máme přístup k nejnovějším prostředkům – včetně noční optiky, komunikační techniky, dronů.“

9. Co je podle Vás slabina?

„Nejednotnost výbavy napříč republikou. To, co máme my, nemají v některých krajích – a to je chyba.“

10. Můžete popsat náročný zásah?

„Zásah v hotelu, kde ozbrojený muž držel rukojmí. Bylo třeba použít výbušný vstup. Naštěstí vše bez ztrát.“

11. Byla použita nacvičená taktika?

„Ano, cvičená do detailu. Rozhodlo právě to, že jsme nacvičovali podobný scénář nedávno.“

12. Jak hodnotíte spolupráci s IZS nebo AČR?

„Výborná. Je tu jasná hierarchie a protokoly. S Armádou jsme také v kontaktu.“

13. Jsou zásahy koordinované?

„URNA je zvyklá operovat v komplexních strukturách. Pokud je řízení jasné, koordinace funguje.“

14. Jak zvládáte stres?

„Letitá zkušenost, ale i kolektivní podpora a režim. Sport, psychologická příprava a disciplína.“

15. Co Vás motivuje?

„Profesionalita, přesah práce, možnost předávat zkušenosti novým kolegům. A taky služba společnosti.“

ROZHOVOR č. 3 – metodik policejního výcviku (Respondent C)

1. Kolik let působíte ve službě?

„Přes 20 let, z toho více než polovinu jako školitel a metodik výcviku.“

2. V jakém typu jednotky působíte?

„Pracuji jako metodik výcviku a lektor u Policejního prezidia.“

3. Jak hodnotíte vývoj bezpečnostní situace v ČR?

„Je dynamičtější, vliv hybridních hrozeb je obrovský. Klasické formy zločinu ustupují kyberprostoru.“

4. Zaznamenáváte změnu hrozeb?

„Ano. Kyberútoky, informační válka, osamělí útočníci. A přitom stále nutnost být připraven na klasickou přestřelku.“

5. Jak často probíhá výcvik v jednotkách?

„Minimálně 3–4x měsíčně, ale doporučujeme častěji. Klademe důraz na průběžný výcvik.“

6. V čem je výcvik silný a kde je třeba přidat?

„Silná stránka: akceschopnost. Slabina: méně výcviku v právním rozhodování nebo krizové komunikaci.“

7. Účast na cvičeních typu AMOK nebo mezinárodní výcvik?

„Ano, v Plzni i v zahraničí. Často organizujeme metodické AMOK scénáře pro školy, nemocnice, úřady.“

8. Jak hodnotíte technické vybavení?

„Vyrovnané. Někde špičkové, jinde zastaralé. Potřebujeme centralizovaný systém.“

9. Co označujete za nedostatečné?

„Zastaralé komunikační prostředky v některých krajích, chybějící moderní trenažéry.“

10. Můžete popsat náročný zásah?

„V roli pozorovatele – útok ve veřejném prostoru. Reakce jednotek byla rychlá, ale chaos v komunikaci ukázal, co je třeba zlepšit.“

11. Byla použita nacvičená taktika?

„Ano, ale improvizace sehrála roli. Ne vše jde natrénovat.“

12. Jak hodnotíte spolupráci s IZS nebo AČR?

„Dobrý základ, ale je třeba společné výcviky rozšířit. Někdy se trénuje jen izolovaně.“

13. Jsou zásahy dobře koordinovány?

„Tam, kde funguje předem domluvené velení, ano. Pokud ne, vzniká zmatek.“

14. Jak se vyrovnáváte se stresem?

„Jsem v roli instruktora, ale i tak je důležitá psychohygiena. Práce s lidmi je náročná.“

15. Co Vás motivuje?

„Předávat zkušenosti, pomáhat připravit nové generace policistů. A mít vliv na systém, který chrání veřejnost.“

9.1 Analýza rozhovorů

V následující části práce budou analyzovány kvalitativní rozhovory s vybranými příslušníky Policie České republiky, kteří působí v různých typech zásahových či specializovaných jednotek. Cílem této analýzy je získat hlubší vhled do jejich zkušeností, postojů a názorů na aktuální bezpečnostní hrozby, výcvik, technické zázemí a spolupráci v rámci integrovaného záchranného systému. Respondenti byli zvoleni na základě své odborné zkušenosti a dlouhodobé praxe v oblasti zásahové činnosti, instruktorské práce nebo metodické přípravy. Otázky byly koncipovány polostrukturovanou formou se zaměřením na různé aspekty jejich profesní praxe. Cílem bylo zachytit jak individuální pohledy na současnou situaci, tak také poukázat na možné systémové silné a slabé stránky. Analýza bude rozdělena do tematických oblastí, které odpovídají strukturovanému dotazování. Výpovědi respondentů budou sloužit jako zdroj kvalitativního materiálu pro interpretaci aktuálního stavu připravenosti a schopnosti Policie ČR reagovat na současné i nově se objevující bezpečnostní výzvy. Zde je shrnutí rozhovorů k jednotlivým oblastem rozhovorů:

V následující kapitole jsou prezentovány a analyzovány výsledky kvalitativního výzkumu, jehož cílem bylo hlouběji porozumět zkušenostem, postojům a vnímání členů speciálních a zásahových jednotek Policie České republiky v kontextu nově se objevujících bezpečnostních hrozeb. Výzkumný vzorek tvoří tři respondenti s rozdílnými služebními zařazeními a délkou praxe – příslušník krajské zásahové jednotky, instruktor Útvaru rychlého nasazení (URNA) a metodik výcviku Policie ČR.

1. Vnímání bezpečnostního prostředí

Všichni respondenti shodně potvrdili, že se bezpečnostní situace v České republice během posledních let výrazně proměnila. Příslušník krajské jednotky (Respondent A) hovořil o „nepředvídatelnosti“ hrozeb a nárůstu radikalizace jednotlivců. Instruktor URNA (Respondent B) zdůraznil asymetrickou povahu současných hrozeb. Policejní metodik (Respondent C) označil hybridní a kybernetické hrozby za dominantní výzvu současnosti. Všichni se shodli, že klasická kriminalita je na ústupu a do popředí vstupují méně viditelné, ale o to nebezpečnější formy hrozeb – zejména tzv. osamělí útočníci.

2. Výcvik a připravenost

Frekvence výcviku se liší podle úrovně útvaru. URNA cvičí minimálně dvakrát týdně, krajské zásahové jednotky pak přibližně třikrát měsíčně. Všichni respondenti kladně hodnotili praktické zaměření výcviku, přičemž Respondent B vyzdvihl jeho realistický charakter a časté simulace reálných scénářů. Slabiny byly identifikovány zejména v oblasti právního rozhodování, krizové komunikace a koordinace s ostatními složkami IZS. Všichni tři respondenti potvrdili svou účast na cvičeních typu AMOK. Respondent C zároveň upozornil, že metodická a organizační příprava těchto cvičení je klíčová pro ověření součinnosti složek v praxi.

3. Technické vybavení

Technická vybavenost jednotek se ukázala jako rozdílná. URNA je dle Respondenta B vybavena nejmodernějšími prostředky – drony, balistikou, komunikační technikou. Naopak Respondent A upozornil na nerovnoměrnost ve vybavení mezi kraji a zmínil např. zastaralé noční vidění a nejednotnost výstroje. Respondent C potvrdil, že rozdíly v technickém zajištění mohou mít dopad na efektivitu zásahu a doporučil centralizaci standardů výbavy.

4. Zkušenosti se zásahem a použití výcviku

Všichni respondenti popsali konkrétní náročné zásahy, při nichž sehrála klíčovou roli příprava a předchozí výcvik. Respondent A zmínil zákrok při záchraně rukojmích využívající si nacvičeného vstupu přes balkon. Respondent B popsal zásah v hotelu, kde došlo k výbušnému vniknutí a úspěšnému odzbrojení pachatele. Metodik (Respondent C)

popsal situaci, kdy působil v roli pozorovatele – zde byly odhaleny komunikační slabiny při víceúrovňovém velení. Ve všech případech byla použita taktika výsledkem systematického výcviku, někdy doplněná o improvizaci.

5. Spolupráce s IZS a koordinace

Spolupráce s ostatními složkami byla respondenty hodnocena většinou pozitivně. Klíčovým faktorem je podle všech především jasné vymezení velení a kompetencí. Pokud je vedoucí struktura dobře nastavena, spolupráce funguje. Problémy vznikají zejména při improvizovaných zásazích bez předchozí domluvy nebo při přechodu mezi různými velitelskými úrovněmi. Respondent C uvedl, že společné výcviky s hasiči, zdravotnickou záchrannou službou a AČR nejsou dosud dostatečně časté.

6. Psychická odolnost a osobní motivace

Všichni tři respondenti popsali vysokou míru zátěže spojenou s výkonem služby. Důležitou roli zde hrají debriefingy po zásazích, přístup k psychologovi a kolektivní soudržnost týmu. Respondent B označil za klíčovou „týmovou důvěru“, Respondent A zdůraznil podporu v podobě fyzické aktivity a neformálního sdílení. V oblasti motivace respondenti uváděli silný vnitřní pocit smyslu služby – záchrana životů, ochrana veřejnosti a možnost přispět k bezpečnosti společnosti.

10. Shrnutí a doporučení

Tato bakalářská práce se zaměřila na analýzu možností využití zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky v kontextu nových bezpečnostních hrozeb. Teoretická část přinesla komplexní pohled na historii, strukturu, výcvik, výzbroj spolu s kompetencemi těchto jednotek, zatímco praktická část prostřednictvím kvalitativního výzkumu představila autentické výpovědi příslušníků, kteří se přímo podílejí na činnostech spojených s ochranou vnitřní bezpečnosti. Z rozhovorů vyplynulo, že zásahové a speciální jednotky PČR jsou obecně dobře připraveny reagovat nejen na tradiční, ale také na nové hrozby, zejména díky pravidelnému výcviku, vysoké profesionalitě a praktickému zaměření taktických cvičení. Mezi nejčastěji zmiňované výzvy však patří nerovnoměrná dostupnost technického vybavení napříč regiony, nedostatečná unifikace výstroje a rozdíly v míře spolupráce s Armádou a ostatními složkami IZS. Respondenti upozornili také na stále větší význam hybridních či kybernetických hrozeb, které s sebou nesou požadavek na modernizaci výcviku, posílení právního povědomí a zvýšení kompetencí v oblasti krizové komunikace a rozhodování nejasných situací. Zvláště důležitým faktorem pro efektivní výkon služby se ukazuje být psychická odolnost a stabilní vnitřní motivace, která je postavena na smysluplnosti povolání, sounáležitosti a profesionální cti. Na základě provedeného výzkumu a analýzy lze navrhnout následující doporučení, která by mohla přispět ke zvýšení efektivity společně s připraveností zásahových a speciálních jednotek PČR:

1. **Unifikace technického vybavení napříč kraji** = zajistit rovnoměrnou dostupnost základního i specializovaného technického vybavení (balistická ochrana, noční vidění, drony, šifrovaná komunikace), aby nedocházelo k disproporcím mezi jednotlivými regiony.
2. **Zvýšení důrazu na právní a komunikační přípravu** = posílit výcvik v oblasti právního rozhodování a krizové komunikace, zejména u nižších velitelů, kteří často přijímají rozhodnutí v časovém presu a bez úplných informací.
3. **Zavedení standardizovaného výcvikového rámce pro spolupráci IZS** = rozšířit počet společných výcvikových scénářů, zejména typu AMOK, za účasti složek HZS, ZZS a Armády ČR, aby byla zajištěna funkční koordinace v ostré akci.
4. **Podpora psychologické odolnosti a debriefingu** = zajistit dostupnost policejních psychologů a pravidelné debriefingy po zásazích s vysokým emočním zatížením. Zavést prvky psychohygieny jako součást profesní kultury.

5. **Zlepšení mezinárodní spolupráce a výměny know-how** = podporovat účast příslušníků českých jednotek na mezinárodních cvičeních, ať už v rámci EU (např. síť ATLAS) nebo bilaterální spolupráce se zahraničními protějšky (např. GSG9, GIGN).
6. **Zvýšení technologické adaptace na hybridní a kybernetické hrozby**= investovat do výcviku zaměřeného na identifikaci a zvládání hybridních forem ohrožení, včetně informačních operací, digitálních útoků a manipulace veřejného mínění.

11. Závěr

Bakalářská práce se zabývala problematikou využití zásahových a speciálních jednotek Policie České republiky v kontextu nově se objevujících bezpečnostních hrozeb. Vychází z předpokladu, že role těchto jednotek se v posledních letech významně proměňuje, a to nejen v důsledku technologického pokroku, ale především v důsledku proměnlivé povahy hrozeb, které ovlivňují bezpečnostní situaci nejen v České republice, ale i v celém evropském prostoru.

V teoretické části byly popsány jednotlivé typy zásahových a speciálních jednotek Policie ČR, jejich kompetence, organizační struktura, výcvik a spolupráce v rámci integrovaného záchranného systému. Následně byla pozornost zaměřena na nové bezpečnostní hrozby, mezi které patří především terorismus, útoky osamělých útočníků (tzv. lone wolves), hybridní a kybernetické hrozby. Práce rovněž reflektovala aktuální legislativní a strategické rámce, v nichž tyto jednotky operují, a zdůraznila význam interoperability a rychlé reakční schopnosti.

Empirická část práce byla postavena na kvalitativním výzkumu formou polostrukturovaných rozhovorů se třemi respondenty – příslušníkem krajské zásahové jednotky, instruktorem Útvaru rychlého nasazení a metodikem výcviku Policie ČR. Výpovědi respondentů nabídly hluboký a autentický vhled do každodenní reality výcviku, nasazení a spolupráce těchto jednotek. Ukázalo se, že i když Policie ČR disponuje špičkovými odborníky a efektivními výcvikovými modely, existují stále oblasti, které je třeba systémově zlepšovat. Z rozhovorů vyplynulo, že největší výzvy se týkají:

- **technické nevybavenosti některých krajských útvarů** (např. noční vidění, unifikovaná výstroj, drony),
- **nedostatečné koordinace a pravidelnosti společných výcviků** s ostatními složkami IZS a AČR,
- **rezerv v právním vědomí a schopnosti improvizace v krizových situacích,**
- a v neposlední řadě **psychologické zátěže**, kterou příslušníci jednotek často řeší bez systematické odborné podpory.

Naopak mezi silné stránky současného stavu lze zařadit:

- **pravidelnost a vysokou úroveň výcviku**, který je často založen na realistických scénářích,
- **ochotu učit se z reálných zásahů a implementovat zkušenosti do praxe**,
- **profesionální přístup a vnitřní motivaci příslušníků jednotek**, pro které je výkon služby často osobním posláním.

Závěry práce ukazují, že zásahové a speciální jednotky Policie ČR představují důležitý a velmi výkonný nástroj ochrany veřejnosti, jehož význam bude v budoucnu ještě narůstat. Nové typy hrozeb, jako jsou asymetrické útoky, informační manipulace či kybernetické intervence, vyžadují nejen fyzickou připravenost a výcvik, ale i schopnost adaptace, psychickou odolnost, technologickou zdatnost a právní gramotnost. Role zásahových jednotek se čím dál víc posouvá od klasické intervence směrem k prevenci, ochraně tzv. měkkých cílů a působení v hybridním prostoru.

Tato práce si nekladla za cíl vyčerpat celou problematiku, ale poukázat na konkrétní témata, která by měla být předmětem hlubší odborné diskuse i strategického rozhodování na úrovni vedení Policie ČR, Ministerstva vnitra i dalších bezpečnostních institucí. Přínos práce spočívá v kombinaci teoretického rámce a praxe, kterou se podařilo zprostředkovat díky otevřenosti oslovených respondentů. Do budoucna by bylo přínosné rozšířit výzkum o větší vzorek respondentů z různých krajských útvarů, případně provést kvantitativní šetření zaměřené na konkrétní oblasti – například psychologickou odolnost, efektivitu výcviku nebo míru interoperability se složkami IZS. Další výzkum by také mohl sledovat dopady konkrétních bezpečnostních událostí na úroveň připravenosti zásahových jednotek nebo analyzovat vývoj hrozeb v souvislosti se zahraničně-politickou situací.

Závěrem lze konstatovat, že zásahové a speciální jednotky Policie České republiky představují klíčový pilíř bezpečnostního systému státu. Jejich další rozvoj a podpora nejsou jen otázkou profesionální cti a strategie Policie ČR, ale také otázkou důvěry občanů ve schopnost státu chránit jejich bezpečnost v době, kdy jsou rizika stále komplexnější, rychlejší a méně předvídatelná.

12. Seznam použité literatury

Literární zdroje

BASL, Jiří a PILAŘ, Aleš. *Elitní komanda zblízka*. Praha: Euromedia Group – Knižní klub, 2013. ISBN 978-80-242-4143-2.

BOŠKO, Radovan. *Vztah policistů vybraných Zásahových jednotek Policie ČR k sebeobraným systémům a bojovým uměním* [diplomová práce]. Brno: Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií, Katedra gymnastiky a úpolů, 2014. Vedoucí práce doc. PhDr. Bc. Zdenko Reguli, Ph.D.

DOSS, Kevin a SHEPHERD, Charles. *Active shooter: preparing for and responding to a growing threat*. Oxford, UK: Elsevier/Butterworth-Heinemann, 2015. ISBN 9780128027844.

HOLOUBEK, Petr. *Taktika boje*. Praha: Naše vojsko, 2005. ISBN 80-206-0760-9.

MACURA, Emil a REPKA, Petr. *Pracovní sešit střelecké přípravy: právní normy, teorie střelby, nauka o zbraních*. Holešov: MV ČR, 2004.

MAREŠ, Miroslav. *Terorismus v ČR*. Brno: Centrum strategických studií, 2005. ISBN 80-903333-8-9.

MAREŠ, Petr. *Kyberkultura, hackeři a digitální revoluce: Informace chce být svobodná*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2022. 232 s. ISBN 978-80-271-4900-1.

NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky*. Praha: Abook, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9.

PAVLÁT, P. *Zásahové činnosti pořádkových jednotek Policie ČR*. Praha: Policejní akademie ČR, 2018. ISBN 978-80-7251-475-7.

SMOLÍK, Josef, ŠMÍD, Tomáš. *Vybrané bezpečnostní hrozby a rizika 21. století*. Brno: Masarykova univerzita, Mezinárodní politologický ústav, 2010. ISBN 978-80-210-5288-8.

STEHLÍK, Eduard. *URNA: 30 let policejní protiteroristické jednotky*. Mohelnice: Martin Vaňourek, 2011. ISBN 978-80-904588-2-6.

VEGRICHTOVÁ, Barbora a kolektiv. *Terorismus a radikalizace v České republice: možnosti detekce rizikových osob*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2022. 280 s. ISBN 978-80-271-6710-4.

VILÁŠEK, Josef a Jan FUS. *Krizové řízení v ČR na počátku 21. století*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2023. ISBN 978-80-246-5498-0.

WEISS, Tomáš. *Role policie a armády v Evropské unii: analýza evropské a národní úrovně s využitím případové studie České republiky*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Nakladatelství Karolinum, 2014. ISBN 978-80-246-2381-8.

ZÁMEK, David. *Hromadné narušení veřejného pořádku z pohledu Policie ČR*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. 197 s. ISBN 978-80-7380-429-9.

Elektronické zdroje

BEŇOVÁ, Petra, BŘEŇ, Jan a ZEMAN, Tomáš. Teroristické útoky ze strany osamělých vlků“ na měkké cíle. *Krizový management*, 2017, roč. 2017, č. 1, s. 63–81. ISSN 1336-0016.

DIVIŠOVÁ, Vendula, Libor FRANK, Jan HANZELKA, Antonín NOVOTNÝ a Jan BŘEŇ. „Celek je větší než součet jeho částí“: Konceptualizace odolnosti ozbrojených sil vůči hybridnímu působení. *Obrana a strategie*. 2021, roč. 21, č. 2, s. 3–20. ISSN 1214-6463. Dostupné z: <https://doi.org/10.3849/1802-7199.21.2021.02.003-020>

HRINKO, M., PALIČKA, D., HÁJEK, L., & KUBICKÝ, P. *The police development and protection of soft targets*. IntechOpen, 2020, dostupné z: <https://doi.org/10.5772/intechopen.92072>

KOTEK, Lukáš. Měkké cíle: proč jsme pro teroristy tak atraktivní? *Security Outlines* [online]. 2016 [cit. 2023-03-05]. ISSN 2533-4018. Dostupné z: <http://www.securityoutlines.cz/mekke-cile-proc-jsme-pro-teroristy-tak-atraktivni/>

MALINA Michal. *Výcvik Policie České republiky vůči novým bezpečnostním hrozbám*. [Bakalářská práce]. Praha: AMBIS vysoká škola, a.s., Katedra bezpečnosti a práva, 2022. Vedoucí práce PhDr. Marek Hejduk.

MAREŠ, M. Hybridní hrozby v České republice a jak jim čelit. *NATOaktual.cz*. 2016. Dostupné z: https://www.natoaktual.cz/analyzy-a-komentare/hybridni-hrozby-v-ceske-republice-a-jak-jim-celit.A161020_164518_na_nazory_m02

Ministerstvo vnitra ČR. *Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2023* [online]. 2023. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-situaci-v-oblasti-verejneho-poradku-a-vnitri-bezpecnosti-na-uzemi-ceske-republiky-v-roce-2023.aspx>

Ministerstvo vnitra ČR *FAQ – Centrum proti hybridním hrozbám*. [online]. 2023. Dostupné z: <https://mv.gov.cz/chh/clanek/specialni-dokumenty-faq.aspx>

MĚSTSKÁ POLICIE PLZEŇ. *Strážníci Městské policie Plzeň se zúčastnili taktického cvičení AMOK* [online]. 2024 [cit. 2025-06-06]. Dostupné z: <https://mpplzen.cz/aktuality/straznici-mestske-policie-plzen-se-zucastnili-taktickeho-cviceni-amok/>

NÁRODNÍ ÚŘAD PRO KYBERNETICKOU A INFORMAČNÍ BEZPEČNOST. *O NÚKIB* [online]. 2024 [cit. 2025-06-03]. Dostupné z: <https://www.nukib.cz>

OLECH, A. *Contemporary Terrorist Threats in the Czech Republic*. Institute of New Europe, 2020. Dostupné z: <https://ine.org.pl/en/contemporary-terrorist-threats-in-the-czech-republic>

PAVLÁT, M. *Příprava a výcvik pořádkových jednotek Policie České republiky na mimořádné události* [bakalářská práce]. Kladno: ČVUT, Fakulta biomedicínského inženýrství, 2018. Vedoucí práce: Ing. Denisa Charlotte Ralbovská

POLICIE ČR. *Cvičení: Zásah proti ozbrojenému pachateli* [online]. 2023. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/cviceni-zasah-proti-ozbrojenemu-pachateli.aspx>

POLICIE ČR, Cvičení policistů zásahové jednotky. [online] Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/cviceni-policistu-zasahove-jednotky.aspx>.

POLICIE ČR. *AMOK* [online]. 2024 [cit. 2025-06-06]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/amok.aspx>

POLICIE ČR. *Mezinárodní cvičení pořádkových a zásahových jednotek* [online]. 2023 [cit. 2025-06-06]. Dostupné z: <https://www.policie.gov.cz/clanek/mezinarodni-cviceni-poradkovych-a-zasahovych-jednotek.aspx>

POLICIE ČR. *Společné cvičení zásahové jednotky a Vojenské policie*. [online] Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/spolecne-cviceni-zasahove-jednotky-a-vojenske-policie.aspx>.

POLICIE ČR. *Struktura, výcvik a příprava* [online]. [cit. 18. 5. 2025]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/clanek/struktura-vycvik-a-priprava.aspx>

POLICIE ČR. *Terorismus a organizovaný zločin* [online]. [cit. 2025-06-06]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/zverejnene-informace-2024-terorismus-a-organizovany-zlocin.aspx>

POLICIE ČR. *Útvar rychlého nasazení Policie České republiky* [online]. [cit. 2025-06-06]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/utvar-rychleho-nasazeni-policie-ceske-republiky-utvar-rychleho-nasazeni.aspx>

TÝDENÍK POLICIE. *Na demonstraci na Malostranském náměstí musela zasahovat Speciální pořádková jednotka* [online]. 2024. Dostupné z: <https://tydenikpolicie.cz/na-demonstraci-na-malostranskem-namesti-musela-zasahovat-specialni-poradkova-jednotka>

Legislativní dokumenty

ČESKO. *Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky*. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 85. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>

ČESKO. *Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, §§ 42a–42c*. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1991, částka [doplnit číslo částky, pokud je známo]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-283>

Seznam zkratek

AČR.....	Armáda České republiky
GIGN.....	Francouzská protiteroristická jednotka
GSG9.....	Speciální jednotka německé spolkové policie
HZS.....	Hasičský záchranný sbor
IZS.....	Integrovaný záchranný systém
NCKB.....	Národní centrum kybernetické bezpečnosti
NCOZ.....	Národní centrála proti organizovanému zločinu
NÚKIB.....	Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost
SAS.....	Speciální jednotka britské armády
SKPV.....	Služba kriminální policie a vyšetřování
SSAS.....	Sekce strategických agend a spolupráce
SZJ.....	Speciální a zásahové jednotky
URNA.....	Útvar rychlého nasazení
ÚOÚČ.....	Útvar pro ochranu ústavních činitelů
ÚSČ.....	Útvar speciálních činností
ÚZČ.....	Útvar zvláštních činností
ZZS.....	Zdravotnická záchranná služba

Seznam tabulek a grafů

Tabulka 1: Kritéria zásahových a speciálních jednotek:	22
--	----